

MAGYAR ÉLET

Hungarian Life

ÉLET

Price \$ 4.00
Including GST

AZ AUSZTRÁLIAI MAGYARSÁG EGYETLEN HETILAPJA

THE ONLY HUNGARIAN WEEKLY IN AUSTRALIA

No. 3004. 1 February 2018

Printed Post approved PP 1000 2449

LX évfolyam 2. szám

2018. február 1.

Együtt

A tizenötmillió magyarországnak csak az emigráció az a vetülete, amelyben sajtószabadság van.

Változó világban élünk és a változás üteme egyre gyorsul. A nagy világégés, amelynek záró fejezetében idevetődöttünk, mozgásba hozott sok mindent, amivel a győztesek sem számoltak. Ma már bontakozik a megoldás, a szőnyegbombázók s szögcsapók világja süllyedőben van, és utolsó kártyáját rakta le Helsinkiben Európa asztalára. Európa polgárosodott, és ez lett a modell a föld többi emberének is. Nem lesz látványos fordulat, de a pártmaszlagra már nem hallgat az emberiség. Nem szeretnénk korán tavaszt hirdetni, de hiszünk a fejlődésben és hiszünk az emberi szellem diadalában. Bizakodásunknak sok új jelenség az alapja, és örömmel tölt el a tudat, hogy az élet új nagy mozdulásában magyar szándék is megnyilatkozik.

Gondoljunk csak a láthatatlan kapcsolatra, amely egységessé tette a külföldi magyarságot Erdély kérdésében. Az emberi jogok divatja mérhetetlen lehetőségeket adott az emigrációs magyarság kezébe. A másik jelenség: már egyre inkább angolul beszélünk a világhoz. És mondanivalónk emberi és magyar.

Nem értékeljük túl korlátozott erőinket itt az emigrációban, de érezzük súlyát és fontosságát annak a szomorú ténynek, hogy a tizenötmillió magyarországnak csak az emigráció az a vetülete, amelyben sajtószabadság van. **Petőfi jut eszünkbe: „Fázunk és éhezünk, s átlóve oldalunk, részünk minden nyomor, ... de szabadok vagyunk!”** Hivatástudatot ad ez a szomorú tény, de nagy szerepet is, szólni a tizennégy milli magyar helyett, tartani a lángot. Emigrációban újságot írni, kiadni, fennkölt kín, boldog gyötrelmet!

Most egy éve különös változás tör-

A Magyar Élet negyven éve

tént: híre jött, valaki, akiről eddig még itt nem hallottunk, megvette a Magyar Élet-et, az egyetlen magyar nyelvű hetilapot. Aki csak kicsit is tájékozott újság vonalon, tudja jól, hogy röviden szólva „ebben nincs pénz”, ki lehet az, aki átvesz ilyesmit és még pénzt is ad érte? Csak nem valami guruló rubel?...
Egy év telt el azóta. **Ady János** neve bekerült az emberek tudatába és tárgyilagosan is akként, hogy a hetilapot nemcsak hogy pontosan folytatja, de a fejlődés útjára is tette. A grafikon emelkedő vonalat mutat a tartalom javulásában és a nyomdai előállítás minőségében. Mindkét vonal program szerint halad, még tart az út fölfelé, de már nagyobb a megtett út.

A Magyar Élet új tulajdonosa az „új” ember érdeklődésével fordult a magyar kolónia felé. Érdeklődése horizontális volt, azt akarta átlátni, mi van, nem pedig azt, hogy mi van a háttérben.
Amikor az Ausztráliai Magyarországhoz [Sydneyben megjelenő *havilap 1964-től*] közeledett, feltette a kérdést, hol, milyen vonalon tudnánk együtt dolgozni. A Magyar Élet hetilap előző tulajdonosa néha a sértett, kirekesztett ember hangját ütötte meg a társas élet felé, de igaz, fenn is állott bizonyos indokolt mellőzés. Itt viszont nem éreztünk okot kételkedni az új lap tulajdonos szövegében kifejezett programjában: „nem frakciónak akarok újságot adni, hanem mindenkinek, aki magyar híreket akar olvasni, akiben még van érdeklődés a magyar törekvések és gondok iránt.” Úgy láttuk tájékozatlan és talán érzéketlen is a magyar berkek talán fölölegesen sokszínű különbségei iránt. Féltünk, hogy a válaszfalakra hajlamos közönségünknek az ilyen vagy olyan oldalnak ezen a héten kedvező elv, álláspont vagy író megszólaltatása, a „minden-

Ausztrália magyar társadalmára harminc év után jutott el önszervezése során arra a szintre, hogy hetilap szolgálta a további fejlődést. Akkor már lezajlott három Ausztráliai Magyar Találkozó, magyar könyvkiadás, magyar havilapok szolgálták az igényeket Melbourneben és Sydneyben, helyi lapok egybeült. De nagyon éreztük egységes tájékoztatás hiányát, ami áthidalná a nagy távolságot a magyarok lakta nagyvárosok között. Egy áldozatkész magyar anyagi és szervezési tehetsége kellett a megoldáshoz. **Elindult a nemzeti emigráció egységes hetilapja Ausztráliában. További áldozatos magyarok szorgalma tette, teszi folyamatosan lehetővé, hogy hetilap egyesíti a magyar közösséget Ausztráliában.**

kinnek adni valamit” elv célját téveszti és a közönség mint se hiedet, se meleget mellőzni fogja.

Egy év után már más vetületei is mutatkoznak ennek a csak horizontális szemléletnek. Először is megingani látszik az a nézet, hogy véglegesen „ilyennek” vagy „olyannak” kell lenni. Második megfigyelés az, hogy az a bizonyos „egyikféle” sem olyan ellentéte annak a bizonyos „másikfélenek” és hogy a magyar szellemi tájon nem jött létre olyan polarizáció, mint amit némely felületes szemlélő (mint például a *Bulletin* ethnok sorozata magyar részlegének írója) elképzelt és papírra vet. Magunkat zárni a tehetetlenség szűk börtönébe, ha nem látnánk meg, hogy világszerte szűnik a magyar polarizáció, és emelkedik a törekvés nagy közös kérdéseinkben való egyetértésre. A világszerte kifejezés itt a magyarországiakra is vo-

natkozik. Ott sem a párteberekéről van szó. Őket ma már ott is átlépték az új Bach-korszak éneklő madarai.

Vedd elő kedves Olvasó, a *Magyar Élet* ez évi június 23-i számát, olvassd el újra **Flórián Tibor Tusakodó nemzet** című írását. Mi, akik minden otthoni szellemi rezdülésre felfülekünk, érezzük, hogy az ötágú sípon közös dallamok kelnek.

„*Otthon már egyre többen szólalnak meg, és távoli, rejtett utalásokkal, hasonlatokon át, vagy nyíltan, versben és prózában tiltakoznak a hatalmi szóval öt részre bontott magyar nemzetre sújtó igazságtalanságok ellen.*”
Ezzel vezet be cikkét **Flórián Tibor**, majd így folytatja: „*Nem lehet élnünk felelőtlenül, öncélú, egyéni, egyleti és pártérdek szövegeket fűjni a sípba. A felelősség – veszélyek között is – kötelező az egész Kárpát-medencében. Kötelező azokra, akik a síp négy ága mögött a Duna-medencében ülnek és még inkább azokra, akiket a történelmi vihar az öt földrész szabad tájaira sodort. Nincs több kibúvó és nincs fedezék, sem a tőke, sem a párt bástyái mögött. Sorunk nagy szitáján áthullanak az önzők és a nyereszkesedők, kihullanak az illeszkedők és behódolók.*”

„*Aki az idők múlásával is egy maradt nemzetével, annak nincs módja – önbecsülésének elvesztése nélkül – kilépnie népének sorsából. Egyénileg is felelősséget kell vállalnia az összesség, a pelyvaként szétszórt és újra egyesülni vágyó nemzet sorsáért.*”

„*Ez a felelősségvállalás ma nem a karddal tusakodók hősiességét kívánja, hanem azokat, akik a szellem, az erkölcs és az igazság korszerű fegyvereinek forgatására szereztek gyakorlatot, az elnyomásban, a szenvedés tüzes Dózsa-trónján, vagy a hontalanság jóléttel álcázott, roppant börtönében.*”

Ilyen rendkívüli állapot az emigráció. Gondoljunk csak bele, a tizenötmillió magyarországnak csak az a kis része élvezte a sajtószabadságot, amely ma külföldön, az úgynevezett nyugati államokban él. A feladat csak annyi, hogy a sajtószabadsággal élve megmondjuk az igazat, ezenkívül többféle felelősség is terheli az emigrációs újságírót.

Az igazság mellett a valóságot is meg kell írni. A kettő nem ugyanaz, mert például Trianon problémakörében elmondott igazságaink mellett azt is meg kell írni, hogy senki azt meg nem hallgatja, mert a valóság az, hogy a nagypolitika érdekei nem esnek egybe a magyar érdekekkel. A felelősség ott van, ahogyan ezt, és minden más kérdést kezelünk. Nem támasztunk-e okatlan reményeket, vagy céltalan kétségbeesést?

Azután jönnek a feladatok. A hetilapnak már szorosabban kell olvasó közönsége életéhez tapadni, mint annak, ami csak havonta jelenik meg. Egyedüli hetilap lévén – a kapcsolat egyetlen eszközére mérhető felelősséggel – általános igényeket kell ki-
elégíteni.

Az egységes magyar sajtószolgálat köszönti az Olvasót!
(Ausztráliai Magyarorság, 1977 július)

Bemutakozás

Tükre, számontartója akarunk lenni itteni életünknek. Hűség is kötelez bennünket. Állampolgári hűségünk Ausztráliához köt, de szellemi hűségünk a magyar népre

Ma egy hete lettem „hivatásos szerkesztő”. De azért mégsem vagyok egészen zöldfülű ezen a pályán: már tizenhat éves koromban rajtakaptak újságszerkesztésben. Füleky tanár úr kioktatott a harmadik szám megjelenése után, hogy milyen a jó diákújság. Példának hozta fel azt, amit a fehérvári tanárok szerkesztettek. Annak csak egy baja volt, nem olvasta kiádkéle. Mi viszont háromszor nyomtuk újra a harmadik számot, mert az rettentően sikerült, mégis, mint komolytalanságot, betiltotta a tanári kar. Azt persze nem tudta senki, hogy a vármegyeháza sokszorosítóján készítették éjszakai műszakban. Akkor még nem gondoltam, hogy negyven évig tart, amíg valaki hivatásos szerkesztővé válik.

Tulajdonképpen nem is tiltották be a Diákeveket, csak éppen hát bele-szóltak, hogy ezt ne így, hanem amúgy... , meg az sincs rendjén, hogy csak úgy azt írunk, ami tetszik. Másszóval, értésemre adták, hogy megjelenhet az újság, de az ilyen legyen, meg olyan, meg előbb be is kell azt mutatni. De ez meg nekem nem tetszett (Petőfi sem tűrte a cenzúrát), szépen abbamaradt a dolog. Azután, a diákevek elmúltával, jött olyan idő, amikor arra is vigyázni kellett hogy mit gondol az ember: nehogy hangosan kimondja. Ma már hajlamos vagyok azt mondani, hogy az sem természetes dolog – de mindenképpen rendkívüli – ha nincsen cenzúra.

Ilyen rendkívüli állapot az emigráció. Gondoljunk csak bele, a tizenötmillió magyarországnak csak az a kis része élvezte a sajtószabadságot, amely ma külföldön, az úgynevezett nyugati államokban él. A feladat csak annyi, hogy a sajtószabadsággal élve megmondjuk az igazat, ezenkívül többféle felelősség is terheli az emigrációs újságírót.

Az igazság mellett a valóságot is meg kell írni. A kettő nem ugyanaz, mert például Trianon problémakörében elmondott igazságaink mellett azt is meg kell írni, hogy senki azt meg nem hallgatja, mert a valóság az, hogy a nagypolitika érdekei nem esnek egybe a magyar érdekekkel. A felelősség ott van, ahogyan ezt, és minden más kérdést kezelünk. Nem támasztunk-e okatlan reményeket, vagy céltalan kétségbeesést?

Azután jönnek a feladatok. A hetilapnak már szorosabban kell olvasó közönsége életéhez tapadni, mint annak, ami csak havonta jelenik meg. Egyedüli hetilap lévén – a kapcsolat egyetlen eszközére mérhető felelősséggel – általános igényeket kell ki-
elégíteni.

(Folytatás a 4. oldalon.)

MAGYAR ÉLET

Hungarian Life

THE ONLY HUNGARIAN WEEKLY
IN HUNGARIAN AND ENGLISH
IN AUSTRALIA

PRICE 40¢

* AZ AUSZTRÁLIAI MAGYARSÁG EGYESÉGES TARTALOMMAL MEGJELENŐ HETILAPJA * MEGJELENIK MINDEN HÉT CSÜTÖRTÖKÉN *

1978 február 2. – XXII. évf. 1037. sz. Registered at the G.P.O. Melbourne for posting as a periodical Category B 2. February, 1978. – No. 1037

ZSEBHÁBORÚ KAMBODZSÁBAN

I. RÉSZ

Az elmúlt hetekben ismét Indokína felé terelte a figyelmet a világ-sajtó.

Kambodzsa, ahogy francia (Cambodge) neve után a földrajz-órán tanultuk, vagy Cambodia, ahogy angolnyelvű újságokban olvasunk, egyike a Délázsiai országoknak, melyek jelentős történelmi emlékekkel rendelkeznek.

Indokína nagy események színterévé vált a második világháború után. Politikai és stratégiai kulcs-helyzete miatt nem közömbös Ausztrália részének a sorsa, mely kivéte – hivatkozva a szigetvilággal egy Ausztrália és Ázsia

Nem közömbös-eunélfogva az a ságunkban remélhetően mód nyílik

Hírek a Nagyvilágból

VANCE ANKARÁBA ÉS ATHÉNA UTAZIK

Az amerikai diplomácia ismét megpróbál közvetíteni Görög- és Törökország között a ciprusi viszályban, hogy ezzel megszüntesse az Egyesült Államok katonai pozícióját a NATO déli szárnyának két állomásán.

Washington biztatónak találja, hogy az új török kormány hajlandó tárgyalásokat ösztönözni a ciprusi görög és török lakosság között. Barterist adtak Kurt Waldheim

BEMUTAKOZÁS

Ma egy hete lettem hivatásos szerkesztő. De azért mégsem vagyok egészen zöldfülű ezen a pályán: már tizenhat éves koromban rajtakaptak újságszerkesztésben. Füleky tanár úr kioktatott a harmadik szám megjelenése után, hogy milyen a jó diákújság. Példának hozta fel azt, amit a fehérvári tanárok szerkesztettek. Annak csak egy baja volt, nem olvasta kiádkéle. Mi viszont háromszor nyomtuk újra a harmadik számot, mert az rettentően sikerült, mégis, mint komolytalanságot, betiltotta a tanári kar. Azt persze nem tudta senki, hogy a vármegyeháza sokszorosítóján készítették éjszakai műszakban. Akkor még nem gondoltam, hogy negyven évig tart, amíg valaki hivatásos szerkesztővé válik.

Tulajdonképpen nem is tiltották be a Diákeveket, csak éppen hát bele-szóltak, hogy ezt ne így, hanem amúgy... , meg az sincs rendjén, hogy csak úgy azt írunk, ami tetszik. Másszóval, értésemre adták, hogy megjelenhet az újság, de az ilyen legyen, meg olyan, meg előbb be is kell azt mutatni. De ez meg nekem nem tetszett (Petőfi sem tűrte a cenzúrát), szépen abbamaradt a dolog. Azután, a diákevek elmúltával, jött olyan idő, amikor arra is vigyázni kellett hogy mit gondol az ember: nehogy hangosan kimondja. Ma már hajlamos vagyok azt mondani, hogy az sem természetes dolog – de mindenképpen rendkívüli – ha nincsen cenzúra.

Ilyen rendkívüli állapot az emigráció. Gondoljunk csak bele, a tizenötmillió magyarországnak csak az a kis része élvezte a sajtószabadságot, amely ma külföldön, az úgynevezett nyugati államokban él. A feladat csak annyi, hogy a sajtószabadsággal élve megmondjuk az igazat, ezenkívül többféle felelősség is terheli az emigrációs újságírót.

Az igazság mellett a valóságot is meg kell írni. A kettő nem ugyanaz, mert például Trianon problémakörében elmondott igazságaink mellett azt is meg kell írni, hogy senki azt meg nem hallgatja, mert a valóság az, hogy a nagypolitika érdekei nem esnek egybe a magyar érdekekkel. A felelősség ott van, ahogyan ezt, és minden más kérdést kezelünk. Nem támasztunk-e okatlan reményeket, vagy céltalan kétségbeesést?

Azután jönnek a feladatok. A hetilapnak már szorosabban kell olvasó közönsége életéhez tapadni, mint annak, ami csak havonta jelenik meg. Egyedüli hetilap lévén – a kapcsolat egyetlen eszközére mérhető felelősséggel – általános igényeket kell ki-
elégíteni.

Az egységes magyar sajtószolgálat köszönti az Olvasót!
(Ausztráliai Magyarorság, 1977 július)

1978. február 2. — 2018. február 2.

BOLDOG NÉVNAPOT KÍVÁNUNK

Február 9-én Abigél, Alex névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Aladdin, Aladin, Alarik, Apol, Apolka, Apollónia, Ciceró, Cirill, Donald, Erik, Erika, Erős, Hanga, Kirill, Marcián, Marián, Rajnald, Rex, Rinaldó, Ronald, Szabin névnapja van.

Február 10-én Elvira névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Ella, Elli, Harim, Harlám, Pál, Palmer, Pével, Pósa, Skolasztika, Viliam, Vilmos, Virág névnapja van. Február 11-én Bertold, Marietta névnapja van.

Február 11-én Mária névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Bozsena, Dezsér, Dezsider, Dezső, Elek, Manyi, Maréza, Mari, Mária, Mariella, Marinka, Marion, Marióra, Mariska, Paszkál, Paszkália, Teodolinda, Teodóra, Titánia, Titanilla, Tittina névnapja van.

Február 12-én Lívia, Lídia névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Álea, Bán, Erátó, Eulália, Lida, Lilla, Liviána, Livianna, Reginald névnapja van.

Február 13-án Ella, Linda névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Benignusz, Elli, Füzike, Gergely, Gerő, Jordán, Jordána, Jótám, Katalin, Katarina, Katerina, Katica, Katinka, Kató, Leila, Lejla, Léla, Levente, Maura, Relinda névnapja van.

Február 14-én Bálint, Valentin névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Brúnó, Jozefa, Jozefin, Jozefina, Kirill, Konor, Konrád, Kurt, Kürt, Metód névnapja van.

Február 15-én Kolos, Georgina névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Alfréd, Fausztia, Fausztina, Fausztusz, Gina, Györe, György, Györgyi, Györgyike, Györk, Györke, Jordán, Jordána, Jótám, Jována, Kenese, Kolozs, Szeveréd, Szigfrid, Zsorzett névnapja van.

Február 16-án Julianna, Lilla névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Dániel, Daniló, Dános, Darrell, Eliána, Éliás, Eliél, Eliot, Elton, Eponin, Filip, Filippa, Fülöp, Illés, Jósias, Józsiás, Juliána, Julinka, Juliska, Musztafa, Samu, Sámuel, Zámor névnapja van.

Február 17-én Donát névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Ajándok, Alex, Donátó, Egyed, Elek, Emód, Lukács, Rex névnapja van.

Február 18-án Bernadett névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Bernadetta, Bolivár, Detti, Flavián, Flávió, Fláviusz, Konkordia, Konor, Konrád, Konstancia, Kurt, Leó, Leon, Lionel, Simeon, Simon, Sion, Szilvánusz, Zenkő névnapja van.

Február 19-én Zsuzsanna névnapja van.

Kibővített naptárak szerint Anda, Anna, Borbás, Buda, Budamér, Eija, Eliza, Elizabet, Kaba, Kabos, Konor, Konrád, Kunó, Kurt, Kürt, Manszvét, Manszvéta, Oszvald, Oszvát, Szanna, Zámor, Zsanka, Zsanna, Zsazsa, Zsuzsa, Zsuzsanna, Zsuzska névnapja van.

Egy éve volt a veronai busztragédia

Egy éve, hogy a budapesti Szinyei Merse Pál Gimnázium tanulóit és tanárait az iskolai sítáborból hazahozó autóbussz balesetet szenvedett. Az A4-es autópályán — Verona és Velence között — tizenheten haltak meg, köztük tizenegy gyerek.

A borzalmas tragédia után Olaszországban és Magyarországon is nyomozás indult. Olaszországban már tavaly lezárták a vizsgálatot, és két hónapon belül vádat emelhetnek gondatlan emberölés miatt. **Angela Barbaglio** veronai főügyész szerint a vádirat elkészült, és el kell juttatni az érintettekhez, azaz a bűncselekmény feltételezett elkövetőkhöz, akik ellen ez alapján indítható eljárás.

Magyarországon még nem zárult le a nyomozás, az áldozatok hozzátartozói a mai napig nem kaptak hivatalos tájékoztatást. A magyar nyomozó hatóság legutóbbi — tavaly nyári bejelentése szerint — nem közúti baleset okozása, hanem foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés miatt nyomoz. Ez utóbbi minősített esetben a büntetés felső határa nyolc év. A hírek szerint két szálon vizsgálódik a Nemzeti Nyomozóiroda. Az egyik, hogy az autóbussz nem volt forgalomképes, tehát nem állhatott volna forgalomba. A másik, hogy ezt az autóbusszot olyan sofőr vezette, aki nem volt képes ennek a járműnek a vezetésére, a sofőrt ugyanis alvászavarral és magas vérnyomással is kezelték. A baleseti jegyzőkönyv szerint a Setra típusú autóbussz 2003-ban ötvenhárom ülésel helyezték forgalomba, később azonban — engedély nélkül — átalakították, és ezután ötvennyolc utas is elfért. A jelentésből az is kiderült, a buszba egy plusz üzemanyagtartályt szereltek. Ezért is terjedhettek olyan gyorsan a lángok az utastérben.

A tragédia kártérítési oldalával kapcsolatban a sajtóhírek szerint a Groupama biztosítónál vontatottan halad a sérelemdíjak kifizetése, bár a cég, közlése szerint, nagy összegű előleget fizetett a hozzátartozóknak. Bár néhány esetben megállapodtak az érintettekkel, ki is fizették a kártérítést és az úgynevezett sérelemdíjat is, de jó néhány lezáratlan eset van még. Sokan feladták a reménytelennek látszó küzdelmet, és úgy állapodtak meg a biztosítóval, hogy az kizárja további jogorvoslat lehetőségét. Vannak viszont néhányan, akik az olaszországi kárrendezést választották. Az ott megítélt összeget szintén a Groupama biztosítónak kell fizetnie. Ez évtől egyébként szigorodtak a külföldre tartó iskolai autóbusszos kirándulások szabályai, így tizenhárom évesnél idősebb busszal nem lehet elindulni.

A tragédia áldozatainak emlékére több rendezvényt is szerveztek. A Szinyei Merse Pál Gimnáziumban átadták a Szinyei-emlékermeket, amelyeket idén posztumusz a balesetben elhunyt diákok és tanárok kaptak. Szombaton délután az áldozatok szülei közös emlékezést tartottak, majd a Városligeti Fasori Református Templomban emlékkoncert és közös áhítat volt. A Veronához közeli A4-es autópálya mellett emlékhelyet építettek, amelyet 21-én pap szentel majd meg. Egy héttel később a Külügyminisztérium támogatásával a tragédia áldozatainak hozzátartozói a helyszínre utaznak. (PS)

Tovább erősödhetnek az ausztrál-magyar gazdasági kapcsolatok

Erősödtek az ausztrál-magyar kapcsolatok, és ennek üteme a következő időszakban tovább gyorsulhat — összegezte Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter Steven Ciobo, Ausztrália kereskedelemért, turizmusért és beruházásokért felelős miniszterével folytatott találkozásán.

A Nemzetgazdasági Minisztérium (NGM) közleménye szerint a tárcavezető hivatalában fogadta az ausztrál minisztert. A megbeszélésen a két ország közötti kereskedelmi kapcsolatokat ismertette Varga Mihály elmondta: *a jelentős földrajzi távolság ellenére Ausztrália fontos gazdasági partnere Magyarországnak, a kétoldalú áruforgalom a tavalyi év első 10 hónapjában megközelítette a 400 millió dollárt, ami 4 százalékkal több, mint egy évvel korábban. Az Ausztráliából Magyarországra érkező tőkebefektetések összege meghaladja a 22 millió dollárt — tette hozzá a miniszter.*

MAGYAR

A találkozón ismertette a magyarországi befektetési lehetőségeket is, kiemelve az Európai Unióban (EU) legalacsonyabb, egyszámjegyű társasági adót, a csökkenő munkáltatói járulékokat, az uniós átlag feletti gazdasági növekedést. Emellett rámutatott arra, hogy a hat éves bérmegállapodásnak köszönhetően Magyarországon jelentős béremelkedés valósult meg, kedvező hatást gyakorolva a fogyasztásra.

Varga Mihály hangsúlyozta, hogy a kapcsolatok bővítésében az egészségügy, a biotechnológia, valamint a járműipar és elektronika területén működő innovatív magyar cégek mellett fontos szerep juthat az Ausztráliában élő magyar diaszpórának is, amely az ausztrál társadalom megbecsült és fontos része.

A találkozón a felek egyetértettek abban, hogy az orvosi technológia és a gyógyszeripar területén működő nemzetközileg elismert magyar cégeknek jó lehetőségeket kínál az ausztrál piac, amit jól mutat a sikeres magyar részvétel Ausztrália egyik legnagyobb egészségügyi szakképzésén — olvasható a minisztérium közleményében.

Átadták a CÖF-CÖKA szellemi honvédelemért díjait

Szellemi honvédelemért díjakat adtak át Budapesten.

A lengyel Gazeta Polska Klubok képviselőjében a szervezet elnöke, **Ryszard Kapuscinski**, valamint Lengyel Attila, a Civil Összefogás Fórum Miskolc Klub vezetője és **Barsi Balázs** ferences szerzetes vehette át a Civil Összefogás Fórum (CÖF) — Civil Összefogás Közhasznú Alapítvány (CÖKA) Szellemi honvédelemért díját a Civil Együttműködési Tanácskozás találkozásán.

Rétvári Bence, az **Emberi Erőforrások Minisztériumának parlamenti államtitkára** az ünnepségen azt hangsúlyozta, hogy Magyarország és Európa sokat köszönhet a szellemi honvédőknek. *Rajtuk is múlik ugyanis, hogy az Európai Unió zászlaját továbbra is a kék alapon látható tizenkét csillag díszíti vagy zöld színű lesz, néhány félhóddal. Vagyis a szellemi honvédők segítenek abban, hogy megőrizzük Európát európainak, Magyarországot pedig magyar-nak — jelentette ki.*

A Magyar Szellem Láthatatlan Múzeumában a Csapó Endre szerkesztette Magyar Élet című hetilap félszázados nemzeti szolgálata MAGYAR ÖRÖKSÉG. A Magyarországiért Alapítvány ezen határozatát az Aranykönyv őrzi.

Magyar Élet Hungarian Life

Felelős szerkesztő és kiadó: Márffy Attila
Sydneyi szerkesztő: Józsa Erika
Főszerkesztő: Csapó Endre

Irodák:

Melbourne

15 Roselyn Crescent,
East Bentleigh, Vic. 3165
Tel.: (03) 9557-2422
Fax: (03) 9563-9101
E-mail:
amarffy@netpace.net.au
Levél cím: P.O. Box 210,
Caulfield, Vic. 3162

Sydney

22 Marinella Street
Manly Vale, NSW. 2093
Telefon: (02) 9907-6151
E-mail:
hungarianlifesydney@gmail.com
mecsapo@bigpond.com

Hirdetési díjszabás: \$ 5.50/cm/column (Incl. GST)
(Hasábonként 1 cm mély és 5 cm széles)
Előfizetés egy évre GST-vel együtt \$ 200.—

Advertising rate: Classified: \$ 5.50/cm/col. (Incl. GST)
Half page: \$ 300.— Full page: \$ 550.—
Translation and artwork free of charge.

Proprietor and Publisher: Hungarian Life Publishing
Printed by Attila Márffy, 15 Roselyn Cresc. East Bentleigh, Vic. 3165.

HÍREK

Háromszázezer magyar dolgozik külföldön

Hozzávetőleg háromszázezer tehető azon magyarok száma, akik külföldön dolgoznak, közülük nagyjából 72 ezren a határ menti területeken élnek, és legtöbbjük Ausztriában vállal munkát. Szalai Piroska, a Nemzetgazdasági Minisztérium tanácsadója a rendelkezésre álló adatok alapján a Magyar Időknek arról beszélt: nem ördögtől való dolog a külföldi munkavállalás, mivel részben a nyelvtudás, részben a tapasztalat megszerzése és a szakmai kapcsolatok építése miatt sok területen nélkülözhetetlen. Arányaiban ráadásul a környező országokhoz képest alacsony a külföldön dolgozó magyarok száma.

Pontos adatok nincsenek a külföldön élő és munkát vállaló vagy a külföldre ingázó munkavállalók számáról, ugyanakkor a rendelkezésre álló statisztikák alapján viszonylag jól becsülhető a számuk – mondta a Magyar Időknek Szalai Piroska, a Nemzetgazdasági Minisztérium (NGM) tanácsadója, a Budapesti Vállalkozásfejlesztési Közalapítvány kuratóriumi elnöke.

Kiemelte: *egyfelől a Központi Statisztikai Hivatal (KSH) munkaerőpiaci felméréséből és a népszámlálási adatokból, másfelől pedig az Európai Unió statisztikai hivatala, az Eurostat gyűjtései alapján lehet eligazodni, amihez a pontos adatokat a tagállamok szolgáltatják.*

A KSH havonta nyilvánosságra hozott munkaerőpiaci felméréséből becsülhető, hogy 2017-ben 110 ezer alá csökkent azoknak a külföldön dolgozó munkavállalóknak a száma, akiknek van magyarországi kötődésük, vagyis az adatfelvételkor ők vagy a családtagjaik megtalálhatók voltak itthon. E munkavállalók többsége a határ mentén ingázik vagy havonta egy-két hétre vállal munkát, ám a fennmaradó időt itthon tölti. Ők a magyarországi statisztikákban szerepelnek.

Azokat a munkavállalókat, akik hosszabb vagy akár rövidebb időre kiköltöztek, és jellemzően a családjuk sem él itt, a külföldi statisztikai hivatalok adatfelvevői érik el, ők mérik, így a magyar munkaerőpiaci felmérésekben már nem szerepelnek.

Szalai Piroska rámutatott: *a nemzetközi adatok közül a tagállamok azonos munkaerőpiaci felméréséből a 2016. első fél évre vonatkozóak a legfrissebbek. Eszerint a külföldön lakó, az itthoni felmérésekben már nem szereplő magyar munkavállalók száma 150-170 ezer körülire tehető. Emellett a KSH 2016-os úgynevezett kis népszámlálásából tudjuk, hogy a határ menti településekről ingázók száma akkor 72 ezer fő volt.*

A szakértő a statisztikák kormányzati meghamisítására vonatkozó állításokra úgy reagált: ezeknek nincs valóság alapjuk, mivel az összes uniós tagországra, sőt minden OECD-országra közös nemzetközi standardok vonatkoznak. Magyarországgal együtt a többi tagállam is az ENSZ munkaügyi szervezetének a módszertana szerint végzi a munkaerőpiaci felmérést, a vizsgálati módszer nem az állampolgársági nyilvántartásokból dolgozik.

Szalai Piroska felidézte: korábban is vállaltak munkát magyarok külföldön, sok esetben feketén, de a nagyobb vonzerőt az jelentette, amikor 2011 májusában Ausztria és Németország a többi nagy, uniós felvevő országgal együtt megnyitotta munkaerőpiacát az unióhoz 2004-ben újonnan csatlakozott tagállamok-ban élők számára.

A munkaerőpiaci nyitás előtt – 2006 körül – a magyar statisztika 25 ezer főre tette a külföldi munkavállalók számát, ami 2011-re 62 ezerre emelkedett. A 2011-es népszámlálás 27 ezer külföldre, elsősorban Ausztriába ingázót mért.

A külföldön munkát vállalók száma 2013-ig dinamikusan nőtt, elsősorban a foglalkoztatás viszonyainak tisztulása miatt, ezt követően 2016-ig tovább emelkedett, ám már kisebb mértékben. Szalai Piroska hangsúlyozta: 2017-ben nagyjából kiegyenlítettődött a külföldi munkavállalók és a hazatérők száma, sőt egy kicsit többen tértek már haza, így majdnem haterrel kevesebben vannak a

más országban munkát vállalók.

A külföldön dolgozó magyarok döntő többsége Ausztriában, Németországban, valamint Nagy-Britanniában vállal munkát. Ugyanakkor a motivációban mindenképpen megfigyelhetők a különbségek – mutatott rá Szalai Piroska. Ausztriában elsősorban a határ mentén élők vállalnak állást, legalább középfokú szakmai végzettséghez köthető munkakörökben, legtöbbször a vendéglátásban és az építőiparban.

Németországban hasonlóan a magyar szakemberek keresettek, többnyire az iparban és az építőiparban. Ausztriában nagy számban, de a németeknél sokkal kisebb létszámban fordulnak elő ingázók. Mindkét országban jelentős a fiatalok mellett a középkorúak száma is. Nagy-Britanniában más a helyzet, itt elsősorban a fiatalabb, jellemzően diplomás, magasabb képzettségű magyar munkavállalókkal találkozhatunk, akik sokszor a képzettségükkel jóval alacsonyabb munkakörökbe töltnek be.

Az NGM tanácsadója szerint kevesen vannak azok, akik azért hagyták el az országot, mert itthon nem boldogultak. Szalai Piroska kiemelte: teljes mértékben elfogadható, sőt bizonyos innovatív ágazatokban elvárt, hogy valaki néhány hónapot, akár évet külföldön töltsön. Ez egyfelől a nyelvtanulás miatt gyümölcsöző, másfelől a szakmai kompetenciák nemzetközi tapasztalatokkal és szakmai kapcsolatokkal is bővülnek. Ráadásul számos jó példa van arra, hogy a külföldön megszerzett tudást itthon sikeresen kamatoztatta a munkavállaló, nem utolsósorban pedig a külföldi tudásközpontokba is beépülnek a magyar tapasztalatok.

Szalai Piroska szerint a külföldi munkavállalás demonizálása éppen akkora hiba, mint azzal riogatni a választókat, hogy 23 millió román jelenhet meg a magyar munkaerőpiacon.

Magyarországon a munkaerőhiány nem a külföldi munkavállalás miatt alakult ki, hanem a gazdaság gyors növekedése igényel több foglalkoztatottat. Most többen dolgozunk itthon, mint korábban bármikor, emellett nőtt a külföldön munkát vállalók száma is.

Még további létszámnövekedést igényel a gazdaságunk, aminek egyik forrása lehet a közfoglalkoztatottak és a külföldön munkát vállalók köre, de csak velük nem tudnánk megoldani a munkaerőpiaci problémákat. Ezért fontos fókuszálni a jóval magasabb, 1,8 milliós, munkaerőpiaci szempontból inaktív csoportra, és közülük a potenciális munkavállalókat kell megszólítani: a kisgyermekeseket, a friss nyugdíjasokat, valamint a fiatalokat.

Hazánkban a környező országokhoz képest alacsony a külföldi munkavállalás mértéke – részletezte a szakértő. Romániában a külföldi munkavállalás már nemcsak munkaerőpiaci probléma, hanem az elvándorlásnak súlyos társadalmi következményei is vannak, mivel a szülők nagy számban utaznak külföldre dolgozni úgy, hogy a gyermekeiket otthon hagyják.

Lengyelországban szintén sokkal nagyobb mértékű a külföldi munkavállalás. A csehekre az ország földrajzi fekvése miatt elsősorban az ingázás a jellemző.

Szalai Piroska szerint a következő időszakban a brexitre kell odafigyelnünk annak érdekében, hogy olyan megállapodást sikerüljön tető alá hozni, amely lehetővé teszi, hogy a jövőben is vállalhassanak munkát Nagy-Britanniában azok, akik tapasztalatokat szeretnének gyűjteni.

A jelenleg kint élő munkavállalóknak ugyan nem kell aggódniuk, de mindig mennek ki újak, és mindig jönnek haza korábbiak. Szalai Piroska hozzátette: *hazánkban nem várható, hogy tömegesen megjelenjenek a külföldi dolgozók, de ennek elsődleges gátját nem a keresetek jelentik, hanem a nyelvi nehézségek.*

ACZÉL ENDRE EZÚTTAL BALCZÓ ANDRÁSBA RÚGOTT BELE

Szabadnépes stílus.

Aczél elvtárs az utóbbi időben a közönségi hálón forgatja azott pörölyét.

A Blogstar médiával foglalkozó Klikk oldala találta ezt a kommunista időket idéző áporodott, bűdös levégőjű Aczéli-stílusgyakorlatot.

A Pulitzer-díjas újságírónak a kereszténység mindig a bögyében volt. Mind-szenty bíborosról például többször írt negatív hangvételű publicisztikát.

Most Balczó Andrásba szállt bele páros lábbal egy kommentben.

„Balczó kb. 40 éve a keresztény hit erkölcsi magaslatairól oktatja az országot, és tudomást se akar venni arról, hogy minden disznóságban benne volt. Holott nem volt a Jóisten kiválasztottja, hanem egy kiemelkedően tehetséges sportoló. Más. Egyik társától tudom, hogy mi zajlott az öttusázók sportuszodai pihenőszobájában a csajokkal. A fiúk is hárman voltak, nem jelentette fel őket senki. Megint más. Balczó NEM ment el Móna temetésére mert Móna anyja zsidó volt. Elég??”

A legendás öttusázó éppen csütörtökön vette át a MOB és a MSÚSZ közös életműdíját. Háromszor nyert olimpiát, tíz alkalommal volt világ bajnok és tizenkétszer Európa-bajnok.

Aczél gusztustalan reakciójában minden megtalálható abból, ami a kommunista gyökerű baloldalt jellemzi.

A fő „problémák”: a keresztény hit, erkölcsös, példamutató élet, sikeres ember(sportoló).

A „problémák” megoldása: alaptalan, minden bizonyítékot nélkülöző gaz antiszemita vádaskodás és a jól bevált homályos, szexuális tartalmú suttagó-propaganda.

Elképesztő!

Aczél elvtársnak meglehetősen vastag a bőr az arcán.

(Magyar Idők)

A HÜLYESÉGNEK ÚGY TÚNIK, NINCS HATÁRA

Jellemző a HírTV menekültekkel kapcsolatos fellevezető anyagának első mondata: „Bár a kormány folyamatosan arról beszél, hogy Magyarország nem fogad be migránsokat, titokban 1300 menekültet telepítettek be Magyarországra.”

...és ezen lovagol a teljes ellenzéki média.

A csúsztatás nem szándék nélküli, hiszen a migráns, az illegális bevándorló és a menekült nem ugyanazt az embert, nem egy szándékot takar. Ha valaki menekült kérelmet ad be déli határunkon, azt a magyar hatóságok a vonatkozó nemzetközi egyezmények alapján megvizsgálják, és vagy elutasítják azt, vagy hivatalos jogi státuszt biztosítanak – nem betelepítenek! – annak a valódi menekültnek, aki jog-szerűen járt el, akit védeni kell.

Feltételezve, hogy egy ilyen egyszerű összefüggést még a ballib médiamunkások tömegei is képesek felfogni, nem kérdéses, hogy a kampány start-pisztojának dördülése miatt szaladtak ismét egy olyan pofonba, aminek a párját az a déli határkerítés adta, amely az illegális migráció ellen védi Magyarországot határát.

(Magyar Idők)

MAGYAR NYELVOKTATÁS

Az itteni „Prep”-től érettségi vizsgáig
VICTORIAN SCHOOL OF LANGUAGES
 Dandenong High School (Melway 90 C/5)
 Corner of Princess Hwy & James St.

Szombat de. 9-től 12.20-ig.

Beiratkozás és információ az internetről:
www@vsl.vic.edu.au

további információ az Area Managernél:
 Holger Nord, tel.: (03) 9791-9289
 kedd, csütörtök és pénteki napokon.

Az iskolaév február 10-én kezdődik.

Részletes információt ad az esti órákban
Bartha Gyöngyi 0409 857-819 vagy
Körlaki Ági 9570-1638

(A tavalyi tanévben három diákunk végzett a „top scorer” kategóriában)

L.Y. TONGE & CO. LAWYERS

Dr. Livia Tonge Principal

PERSONAL INJURY LAWYER

NO WIN, NO FEE

A LEGNAGYOBB HOZZÁÉRTÉSSEL ÉS GONDDAL VEZETJÜK LE
 JOGI ÜGYÉT BÁRMILYEN BALESETI KÁROSODÁSÁVAL
 KAPCSOLATBAN.

MAGYARÚL ÉS ANGOLÚL BESZÉLÜNK

www.tongelawyers.com.au

Suite 7, 600 Lonsdale Street, Melbourne VIC 3000

Telefon: **9670 5504**

Fax: **9602 5615**

Email: ltonge@tongelawyers.com.au

**Tisztelt Felelős Szerkesztő Úr!
Kedves Attila!**

A MAGYAR ÉLET 2018. január 18-án megjelent számának 12. oldalán Gellért Marika „Karácsonyi gondolataim” levelét olvashatja a hetilap olvasó tábora, a Szent Erzsébet Otthonnal kapcsolatban. Mivel több mint 50 éve önkéntes munkása, 21 évig az Igazgatósági Testület tagja, 9 évig annak elnöke és tavaly február óta lakója vagyok

A szerkesztő postája

ennek a nagyszerű Otthonnak, biztosíthatlak, hogy levelének tartalma féligazságokon és mende-mondákon alapszik. Feltételezem, hogy jóhiszeműen közölted a levelet, bízva a Sydney-i Szerkesztőség helyzet ismeretében. A tény az, hogy a Szent Erzsébet Otthon kiválóan vezetett és állami el-

lenőrzés alatt működő intézmény. Nem minden szempontból tökéletes, amit a Vezetőség a tavalyi Közgyűlésnek tett jelentésében elismert, de arra törekszik.

A levélben írt vádak közlése ellenében áll a MAGYAR ÉLET hagyományos tárgyilagosságával.

Ebben az Idős Magyarokat Ápoló Otthonban, az életük alkonyán élő lakókat is bántja a levél tartalma. Sajnálatos, hogy eddig nem volt alkalom a tavalyi Búcsúról írt beszámolót közölni, ami merőben másként mutatja be az Otthont.

Nem kérem azt, hogy közöljed ezt a levelet, csak tájékoztatásodra küldöm. Annyit azonban kérek, hogy értékes és érdemes hetilapod hagyományosan tárgyilagos szellemének megtartására, kicsit óvatosabban válogassad meg a KRÓNKA oldalakra beküldött közleményeket.

**Rendtársi szeretettel
Gyurka**

**A főszerkesztő válaszol Goór György úr levelére
Kedves Gyurka!**

Úgy is mint mindig őszinte barát és bajtárs – már korábról is, mint Horthy Miklós katonái – most, és csak első ízben váltunk levelet egymással nyilvánosan, közös magyar ügyben, mert a téma közügy, amivel a hetilap hivatásszerűen foglalkozik. Amire utalsz, amitől tartózkodunk, az a személyek és egyesületi viták megjelentetése.

Gellért M. levelét közlésre alkalmasnak találtam csupán azért, mert egyebek mellett utal egy fontos társadalmi kérdésre, ami ezáltal nyilvánosságot kaphat.

A téma: NSW magyar katolikusai lelkipásztora működése hónapokkal ezelőtt megszűnt, annak okáról illetékesek részéről nyilatkozat a mai napig nem jelent meg. Illetékes szervek: Parramattai Püspökség, Szent Erzsébet Otthon Igazgatósága, Magyar Katolikus Egyházközösség Sydney.

Hivatalos tájékoztatás hiányában szóbeszéd tárgya volt, hogy magyarok följelentették a lelkészt a parramattai püspöknél, aki felfüggesztette tevékenységét, amíg az ügy kivizsgálása tart. Ilyen hír komoly szabálytalanságot sugall. Hónapok telnek el, nem állnak elő azok a személyek, akik feljelentenek és kivizsgálják. Áll a titokzatos ügy, és megszűnt a lelkipásztori szolgálat, nincs gyónatás, nincs szentmise, nincs aki esket, keresztel, nincs aki temet.

A három szerv egyaránt illetékes ebben az áldatlan helyzetben. Sár tapad ilyen esetben, mendemondák kelnek, és ez nem jó az Egyháznak, és nem jó az egész magyar közösségnek, függetlenül vallási hovatartozástól.

A hetilap negyven éven át szolgálja a magyar közösséget Ausztráliában, építi és védi a közösség harmonikus működését. A közösség érdekében valónak tartjuk ennek a társadalmi visz-

szásságnak nyugvópontonra juttatását.

Kedves Gyurka, úgy gondolom, Te ismered ennek a nyugtalanságot okozó ügynek a részleteit, ami több, mint a Szent Erzsébet Otthont érő vád. Hasznosnak tartanám, ha vállalnád az ismertetést, ami oldaná a nyugtalanságot.

A lényeggel foglalkozás, annak ismertetése lenne megnyugtató, és tanulság a jövőre nézve, kiemelten a katolikus lelkiszolgálat helyreállítása érdekében.

**Csapó Endre
főszerkesztő**

Zentai Tamás Tomi 1937 -2018

Nem sok mindent szeretett jobban, mint egy jó nevetést, szívből jövő kacagást. Csibészes humorával mindig a társaság középpontja volt.

A család rendkívül fontos volt számára, ami talán annak is volt köszönhető, hogy édesapját már 5 éves korában elvesztette. A második világháború közepette magára maradt édesanyjával, mikor édesapja a fronton eltűnt. Csak később tudták meg, hogy Oroszországban esett el.

Tomi 1956-ban kiszökött Magyarországról, de hamarosan visszament

mert nem tudott külföldön gyökeret verni.

Megismerkedett Bettyvel, összeházasodtak és 1973-ban együtt ismét megszülettek a kommunista Magyarországról.

Ausztráliában kezdtek új életet, ahol már korábban érkezett rokonaihoz csatlakoztak. Tomi szerette a családi összejöveteleket, finom magyar ételeket, Betty remek süteményeit.

Nagy szenvedélye a színjátszás volt, melyben szép sikereket aratott: néhány kisebb filmszerep, reklámokban való szereplés, színpadi alakítás – túlnyomórészt magyar klubokban – élete legszebb pillanatai közé sorolható. Fellépéseire a magyar közönség is mai napig emlékszik. Szervezőként Magyarországról is kihozott színészeket az ausztráliai magyarok szórakoztatására.

Betty 2014-beli halála után a magára maradt Tomi buzgó Facebook tevékenységbe kezdett, véleményét nyilvánította a világ dolgairól, s nem bánta ha néha kemény, néha humoros meglátásaival egyesek vitába szálltak.

Tomi és Betty nagylelkű és bőkezű támogatója volt az arra érdemes ügyeknek. Bár nekik nem adatott meg, hogy gyermekeik legyenek, megtalálták a módját, hogy gyermekeket segítsenek.

Támogatták a magyar cserkészetet, iskolát, az elszakított területek rászorulóit. Betty rákbetegsége után Tomi a Cancer Council-t is adományokkal támogatta.

Tomi január 11-én rövid betegség után elhunyt.

Felkérjük azokat, akik emléket szeretnének állítani neki, hogy a Cancer Council Tribute oldalán helyezték el adományukat; ily módon e borzalmas betegség elleni küzdelmet segítik.

A család köszönetet mond mindazoknak, akik vígasztaló szavaikkal enyhítették fájdalmunkat, a magyar barátoknak, valamint a Montefiore Home lakóinak és dolgozóinak.

A Magyar Élet negyven éve

(Folytatás az 1. oldalról.)

Hogy ennek mennyire tudunk megfelelni, azt a jövő dönti el, mindenestre az oldalszámot minimálisan 16-ra emeltük. Feladataink szétágaztak: azonkívül, hogy olvasnivalót adunk, itteni életünk tükré kell hogy legyen. Bármily jelentéktelennek is látszik valamely törekvés magyarok között, magyar nyelven, magyar szándékkal: az újság feladata arról hírt adni. Tükré, számontartója akarunk lenni itteni életünknek. De ez csak úgy sikerülhet, ha az Olvasó is hozzásegít. Az újságszerkesztő nem lehet ott mindenütt. Első útját a hír valakitől a szerkesztőig kell hogy megtegye, mielőtt szétfut mindenkihez. Különösen szeretnénk híreket kapni egyéni eredményekről, példamutató magatartásról. A szétszórtságban, élő társadalommá csak így válhatunk. Műszaki felszerelésünk, a legmodernebb offset-eljárás, lehetővé teszi a képek közlését. A képes hirdetés sokszoros hatóereje közismert.

Hűség is kötelez bennünket. Állampolgári hűségünk Ausztráliához köt, de szellemi hűségünk a magyar népé, amely ezer esztendőn keresztül építette, csiszolta azt a sajátos ízű, színű műveltséget, ami különös szép nyelvünkön oly egyénien fejeződik ki. Hűségünk nem pártoké, vagy csoportoké. Mennyezetünk az a magyar égbolt, amely mindazokat betakarja, akiknek szívét-lelkét még melegíti a magyar érzés. Újságunk ehhez kíván lenni szellemi fűtőanyag. Hűségesek kívánunk lenni a magyar égbolt világló csillagaihoz is, szellemi életünk, irodalmunk nagyságaihoz. Tiszta égboltot akarunk, felhőtlen égboltot – olyant amit csak itt láthatunk – ha lesz erőnk azt fejünk fölé feszíteni.

Ez itt, távol a hazától műégbolt. De ott ahol az igazi égbolt feszül a magyar nép felett, műfelhőket húztak a csillagok elé, és azokra hamis csillagokat aggattak. Bármilyen mértékben is javuljon a magyar nép helyzete odahaza, a műfelhők alatt börtön-életet él.

Ez rója ránk a kötelességet, megőrizni szellemi kincsünknek elfelhőzött értékeit arra az időre, amikor egy friss történelmi szellő a műfelhőket szétfújja.

Nem lesz könnyű ennek sem eleget tenni. Az a szándék, ami a történelmi Magyarországot darabokra szakította, ma már a föld minden részén a nemzetekben megteremtett világot akarja egyszínűre összemossni. Mi hisszük, hogy ez – mint természetellenes – nem sikerülhet. De kincseinket addig nekünk kell megtartani.

Az emigráció ma már nem az esetleges szétszórtság állapotában él, ma már társadalom. Egy emberöltő-

nyi tapasztalattal idomult magyar nemzeti ellenállással az egypártos világgal szemben, és hangadó vezetőiben, számottevő újságjaiban, írói-költői termékeiben, mindig az otthoni magyar múlt emelkedett színvonalán tud szellemi szintet tartani, ennek a külföldre került minden idők legnagyobb magyar emigrációjának megfelelő karaktert adni. És tud ablakot nyitni efelé a széles magyar világ felé, úgy hogy Ausztrália magyar olvasói is részesüljenek a széles nagyvilág magyar értékeinek szellemi termékeiben.

Ugyanakkor, mint helyi íróink munkásságának készséges közvetítője, szívesen bocsátjuk rendelkezésre megjelent írásainkat tengerentúli lap-társainknak. Ez ad nekünk biztositókat arra, hogy a nyomtatványokban messziről felénk kibocsátott rózsaszínű köd hatástalan lesz ránk.

Ezenkívül, és egyáltalán nem utolsó sorban, érdekel minket az otthoni valóság. De nem annak pártzargonba idomított égi mása. Mindaz, amit a magyar nép géniusza művészi és műszaki vonalon teremt és létesít, számíthat a mi érdeklődésünkre. Minden, ami a megengedett kereteken belül ma odahaza magyarság-szolgálat, számíthat a mi lelkesedésünkre. De mindaddig, amíg Magyarországon nem engednek meg egy szabad ellenzékét, amely számonkérheti a kormányzat mulasztásait is, a mi kötelességünk avatja, hogy szószólói legyünk a magyar sérelmeknek.

Végül, szolgálni kívánunk azoknak is, akik a napi nehéz munka és idegen környezet után a magyar nyelv üdítő, szórakoztató világába kívánnak visszavonulni egy kis pihenésre, egy szép kis novella vagy egy-egy költemény elolvasása segítségével.

Azt hiszem, rossz címet választottam ennek az írásnak. Mert, hogy is lehetne bemutatkozni, amíg csak ígéreteket nyújthatnak a szép szavak, és amikből nem tudjuk még, hogy mit enged megvalósítani az élet.

A fent említett szabadság még csak lehetőség. A tehetség és a tapasztalatszerzésben jól felhasznált emberöltőnyi idő még csak mód. Az újság üzleti felépítménye és mögötte a nyomda még csak eszköz. A sorokba öntött, lapokba hajtogatott gondolat még csak szellemi kisugárzás. Ahhoz, hogy mindez életünk formáló élménye legyen még, egy dolognak a jelenléte kell: az Olvasó aktív érdeklődése. Ha ez megvan, akkor majd bemutatkozunk!

Szeretettel köszönti az Olvasót az egységes kiállítású Magyar Élet szerkesztője,

Csapó Endre
(Magyar Élet, 1978. február 2)

(Hozzászólást szívesen fogadunk.)

Gyászjelentés

Kövendy Márta

1929. július 14. – 2017. december 24.

Fájó szívvel tudatom, hogy szeretett, drága Édesanyám visszaadta lelkét Teremtőjének.

Gyászolják: fia, András, menyé, Julie, unokái, Mathias és Ivana, dédunokája, Anasztazia.

Testvére, Hugi, fia, Tamás és felesége Édi, gyermekeik Péter, felesége Viki, és Antony.

Köszönetemet fejezem ki mindazoknak, akik mély gyászunkban velünk éreztek és résztvettek Édesanyám búcsúztatásán.

Drága Édesanyám nyugodj békében.

Léleked örökké ittmaradsz velünk.

Mihai Tudose még román miniszter-előnként fizikai megsemmisítéssel fenyegetett meg körülbelül másfél millió erdélyi magyart. Annak ellenére, hogy példátlanul durva kijelentése után néhány nappal lemondott, román részről nem történt — és szinte bizonyosan kijelenthető, hogy nem is fog történni — bocsánatkérés.

Az eset azonban további súlyos magyar belpolitikai kérdéseket is felvet. Jóllehet az MSZP végre legalább formálisan kiállt az erdélyi magyarság mellett — nyilván nem függetlenül a közeledő választásoktól —, mégis elégtelen a reakciónk.

A TUDOSE-ÜGY TANULSÁGAI

Az MSZP európai parlamenti képviselőinek feladatuk lett volna, hogy kezdeményezzék a Tudosét a soraiban tudó Szociáldemokrata Párt kizárását az európai szociáldemokrata frakcióból. Az MSZP választmánya tette ezt a nyilatkozatot, azonban a párt liberális miniszterelnök — jelöltje hallgatott. *Az a tény, hogy az Európai Unió testületeinek teljes hallgatása kísérte a történetet, ismét jól rávilágít az unió súlyos belső válságára és meghasonlottságára. A szubsidiaritás, valamint a nemzeti önrendelkezés elve és eszméje örökre elveszett az unióban.*

Megdöbbenő, ám nem meglepő a Demokratikus Koalíció hallgatása: a Gyurcsány Ferenc vezette párt tehát továbbra is kitart a 2002-es őshazugság, a 23 millió román bevándorlása mellett, és politikájában a 2004-ben tanúsított — a hazaárulást súroló — magatartás érvényesül.

Jó lenne, ha a DK nemcsak a migránsok, hanem a született magyar emberek mellett is kiállna végre! A bolsevizmus internacionalista öröksége azonban mindezt lehetetlenné teszi, és a szélsőliberális kettős mérce to-

vábbra is érvényesül. Meglehetősen erőtlen volt a Jobbik reakciója is, bár a párt 2016. évi pálfordulása után ez sem meglepő. Úgy látszik, az európai cukiságkampánynak szerves része az, hogy a magyarokat ütni-vágni kell és lehet.

A Tudose-ügy ismét rávilágított hazánk legfőbb gyengeségére, vagyis a nemzetpolitikai kérdésekben tanúsított konszenzus hiányára. Ennek a helyzetnek a kialakulása éppen száz esztendeje, Erdély jövőjének kérdésében nyilvánult meg.

1916 augusztusának elején, amikor már világossá vált, hogy Románia elárulva szövetségét, az Osztrák-Magyar Monarchiát, be fog lépni a háborúba az antant oldalán, heves vitára került sor a képviselőházban. Az egyik ellenzéki vezér, gróf Károlyi Mihály annak ellenére, hogy a háború folytatásának módjával, vagyis a kormány politikájával nem értett egyet, kijelentette: „Mert [...] tudja meg az egész világ, tudja meg Románia, hogy ameddig egy magyar ember él, ameddig egy magyar emberben csak egy csepp

vér van, addig küzdeni fog Magyarországon integritásáért, addig küzdeni fog Erdélynek megvédéséért, és tudja meg Románia, hogy ha megtámad minket, akkor az erdélyi havasokon nem embereket fog találni, hanem tigriseket, mert mi úgy fogjuk megvédeni Erdélyt, mint tigrisek, akiktől el akarják rabolni legdrágább kincsét, testének testét, vérének véré.”

Két évvel később azonban, miután Károlyi vakon megbízott a wilsoni elvekben, jelentős mértékben éppen az ő politikájának következtében veszett el a Magyar Királyság csaknem kétharmada. A mai balliberális politikai tábor magatartásához hasonlóan viszont utólagos ismereteinek birtokában sem tért vissza az 1916-ban megfogalmazott elvekhez, így lényegében rábólintott a ma is érvényben lévő helyzetre.

Napjaink magyar situációja különösen fájdalmas, ha a román helyzettel hasonlítjuk össze, ahol ebben a kérdésben teljes nemzeti konszenzus uralkodik. 2018-ban a román nemzet Erdély és a Partium elcsatolásának — vagy ahogy ők mondják, „Erdély egyesülésének a román hazával” — a 100. évfordulóját ünnepli.

Ez a centenárius várhatóan további hasonló szintű provokációnak fog helyet adni. Fájdalmas módon pedig a román nemzeti konszenzusnak szer-

ves része a magyargyűlölet, amely, úgy látszik, teljesen kompatibilis az Európai Unióval.

Emlékezzünk a jobboldali Traian Basescu egykori román elnök 2016. decemberi kijelentésére, miszerint Románia a Tiszaig terjed. Míg most Tudose az erdélyi magyarság likvidálását helyezte kilátásba, addig akkor hazánkban az alaptörvény által is biztosított szuverenitását érte komoly fenyegetés.

Mindkét esetben igen magas beosztású politikus tett effajta nyilatkozatot. Érdemes ugyanakkor megjegyeznünk, hogy amikor Románia az első világháborúban az antant mellé állt, még akkor sem ígért oda az antant Romániának Magyarországból 110 ezer négyzetkilométert, az ekkor megállapított vonal még így sem érte el a Tisza vonalát, bár a trianoni békediktátum által szentesített határnál nyugatabbra húzódtott.

Az első világháború időszakához hasonlóan azonban a Tudose-ügy legfontosabb tanulsága, hogy a magyarság érdekeiért egyetlen más állam, de még az Európai Unió sem fog kiállni, ha mi magunk ezt nem tesszük meg.

E szempontra tekintettel a széleskörű autonómia ügye összemzeti feladat.

Ligeti Dávid
A szerző történész

Világossá vált, hogy a rasszizmus ellen oly bőszen — és többnyire jogosan — hisztériázó uniós vezéralakok egy bizonyos rasszizmus fölött szemet hunynak.

Kivégzéssel fenyegette meg állampolgárait az Európai Unió egyik tagállamának miniszterelnöke. Halálos büntetést helyezett kilátásba a demokratikus országok szövetségének egyik tagja nemzeti jelképekhasználat megtorlásaként.

Az Európai Unió központja néma maradt.

Brüsszel bűnrészességet vállalt egy szélsőséges rasszista politikussal. Az EU annyira elveti a halálbüntetést, hogy az Európai Unióhoz történő csatlakozás egyik feltétele a halálbüntetés eltörlése a tagjelölt országokban: sőt tagjelölt sem lehet halálbüntetést alkalmazó ország.

Akasztással fenyegetett meg a román kormányfő román állampolgárokat.

BBB – A Bukarest-Brüsszel botrány

Nem rablógyilkosokat fenyegetett meg akasztással a bukaresti szerzet, hanem olyan embereket, akik vállalják identitásukat, sőt azt ki is akarják fejteni nyilvánosan, mégpedig olyan jelképekkel, amelyeket sehol a világon nem tiltanak.

A horogkeresztért nem fenyegetett volna halállal a román politikus.

A szélsőséges román figura azt közzölte, hogy aki székely zászlót függeszt föl épületre, oszlopra, azt őt magát is fel fogják lógatni büntetésül. A gyűlölködő személy ezt európai uniós tagállami miniszterelnökként televíziós nyilatkozatban jelentette ki.

Hungarofób. Azaz rasszista.

Ennélfogva a botrány nem Bukarestben pattant ki, hanem Brüsszelben. Tudniillik a rasszizmus ellen olykor hisztéria-kitöréseket bemutató EU-vezetők ezúttal némák maradtak. Azaz

jóváhagyták, hogy egy európai uniós államvezető nyíltan rasszista kijelentést tegyen. Ebből a szempontból nincs jelentősége annak, hogy a román figura közben lemondott a miniszterelnökségről.

Így is, úgy is, gyilkosságsorozattal fenyegetőzött.

Ha gyilkosságsorozattal állami vezető fenyegetőzik, akkor ez egyértelműen terrornak minősíthető. Tudjuk, hogy a XX. század harmincas-egyvenes éveiben egy nagy nyugat-európai országban az állami vezetők népi társal fenyegetőztek, és azt meg is valósították.

Terroruralmat alakítottak ki.

Ma ugyanehhez fogott hozzá egy bukaresti szerzet, és senki nem kiáltotta: állítsátok meg Arturo Uit. Nincs Bertolt Brechthez hasonló személyiség sem Erdélyben, sem Romániában, ez

is sajnálatos, az azonban felháborító, hogy Brüsszelben sincs.

Brüsszel cinkos némaságot vállalt a vétkessel.

Önmagában ezért a némaságért azonnal meneszteni kell(ene) a konyakfelhőket eregető elnököt, s vele együtt lakóit is. És ki kellene tiltani az Európai Parlamentből azokat a szélsőségeket is, akik harsány hisztériarohammal támadják Magyarországot a ...

Miért is?

Magyar politikusok senkit nem fenyegetnek akasztással. Még az a szélsőséges sem mondott halálos fenyegetést, aki a korosodó hölgyeket „öregecskedő feleségeknek” minősítette, az arab futballistákat terroristáknak bélyegezte, 2006. október 23-án pedig viperásokat vezényelt jogszé- rően demonstráló európai uniós polgá-

rokra.

Az Európai Unió vezérkara megbukott.

Ismét felfényllett a kettős mérce: a hivatalos magyarellenesség. A szélsőséges román figura ugyanis nem mert volna tömeges akasztással fenyegetőzni, ha nem tapasztalta volna, hogy az Európai Unió központjában immár hivatalossá vált a hungarofóbia.

Azaz a rasszizmus.

A román tévnyilatkozat így nem elsősorban Bukarestben, hanem Brüsszelben robbantott ki botrányt. Világossá vált, hogy a rasszizmus ellen oly bőszen — és többnyire jogosan — hisztériázó uniós vezéralakok egy bizonyos rasszizmus fölött szemet hunynak.

Ez természetesen elfogadhatatlan.

A rasszizmusnak minden fajtáját el kell itélnünk, vissza kell utasítanunk.

Kovács G. Tibor
(Gondola)

„Románia vonakodása összefügg „Az erdélyi magyarok kérdésével” Németh Zsolt szerint a közép-európai térségi együttműködés “kopogtat az ajtón”, és Romániának el kell döntenie, hogy részt kíván-e ebben venni.

Az Országgyűlés külügyi bizottságának elnöke az erdélyi magyar pártok vezetőivel közösen tartott kolozsvári pódiumbeszélgetésen tért ki erre.

Kijelentette: Magyarország évek óta elkötelezetten dolgozik a közép-európai építkezés mellett, és bevonná ebbe Romániát is. Úgy vélte, ha Románia részt kíván venni a térségi együttműködésben, akkor a magyarokkal és Magyarországgal való együttműködés nem megkerülhető számára. Németh Zsolt úgy látta, hogy Románia vonakodása összefügg az erdélyi magyarok kérdésével.

Németh Zsolt úgy látta: a román-magyar viszonyban „megtört a jég, a 2012-ben befagyott kapcsolatrendszer

Németh Zsolt: Romániának el kell döntenie, részt kíván-e venni a térségi együttműködésben

elkezdett olvadni”. Úgy vélte, az Európai Unió újabb költségvetési ciklusának a kezdete, a 2019 első félévében következő román EU-elnökség és az energetikai összeköttetések kialakítása is alkalmat teremt az együttműködésre. „Kezd kialakulni valami Közép-Európa-szerűség” — fogalmazott a politikus.

A külügyi bizottság elnöke Mihai Tudose román miniszterelnök akasztásos kijelentését úgy kommentálta: „joga volt ezt a formáját választani a politikai öngyilkosságnak, (...) ilyen kijelentést Európában politikusok nem nagyon szoktak tölteni”.

Németh Zsolt üdvözölte az erdélyi magyar pártok összefogását, és az autonómiaelképzelések összehangolását

ról szóló közös állásfoglalás szövegét is tartalmaznak tartotta. Úgy vélte: az erdélyi magyarok számára is van tétje az áprilisi magyarországi parlamenti választásoknak. „Ha ki szeretnénk bontakoztatni az elkezdett programokat, akkor nélkülözhetetlen, hogy kapjon újabb mandátumot az ezeket elindító politikai erő” — jelentette ki.

Porcsalmi Bálint, a Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ) ügyvezető elnöke is úgy vélte, hogy Románia és Magyarország előbb-utóbb együttműködésre kényszerül, mert közös gazdasági érdekei vannak. Románia azonban egyelőre a térségi kapcsolatok helyett a geopolitikát és az Amerikai Egyesült Államokkal való stratégiai partnerséget helyezi előtér-

be, ez pedig az erdélyi magyaroknak nem kedvez. *Az RMDSZ politikusa kiemelte: az erdélyi magyarságnak létérdeke, hogy a két ország kapcsolatai javuljanak. Jelenleg ugyanis az erdélyi magyarság nem a híd szerepét, hanem a csatatér szerepét tölti be a két ország között.*

Toró T. Tibor, az Erdélyi Magyar Néppárt (EMNP) ügyvezető elnöke szerint egyelőre jól kezdődött Erdély és Románia egyesülése centenáriumának az éve. Az erdélyi magyar pártoknak egységet sikerült felmutatniuk a közös autonómianyilatkozattal, és Mihai Tudose miniszterelnök akasztásos fenyegetése is összefogásra készítette a közösséget.

Biró Zsolt, a Magyar Polgári Párt

(MPP) elnöke megemlítette: pártja évek óta napirenden tartja az Erdély és Románia egyesülését egyoldalúan kimondó 1918-as gyulafehérvári nyilatkozat kérdését, mert ez lehet a kiindulópontja az erdélyi magyarok jogköveteléseinek. Hozzátette: *hiába mondják a román politikusok, hogy a dokumentumnak nincsenek jogi következményei, a románok erkölcsi kötelessége teljesíteni mindazt, amit az erdélyi magyaroknak száz éve megígértek.*

Duldig+Russo
Optometry

**54 Koornang Rd.
Carnegie VIC 3163
(03) 9563-1006**

HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK -

MAGYAR CÍMTÁR

NSW-I MAGYAR SZÖVETSÉG, SZERVEZETEK, EGYESÜLETEK, EGYHÁZI KÖZÖSSÉGEK, ISKOLÁK

NSW-i Magyar Szövetség, Elnök Rozgonyi Magdolna, Mobil Tel: 0404 118 902.
E-mail: rmagdi@optushome.com.au Titkárság 0404 118 902. Email: hcnsww@outlook.com
— Délvidéki Magyar Szövetség, 31 Glendenning Rd. Glendenning, NSW 2761, Tel.: 9675-2103. Piri József Email ajpiri@bigpond.com Mobil: 0419 203 154
Magyar Ház, 1—5 Breust Pl. Punchbowl 2196, T.: 9759 6974, Email balazs@tpg.com.au
— Szent Erzsébet Otthon, 1 Symonds Rd. Dean Park 2761, Tel.: 8818-8501, Email: judith.gonyesehacf.com.au — Hungarian (Magyar) Social Club, 706—708 Smithfield Road, Edensor Park NSW 2177. Tel.: 0414 672 155 Email: info@hungariansc.com.au — Magyar Rádió Mozaik Sydney, Ilosvay Gusztáv 0412 264 890 Email: parbaj61@gmail.com

Társadalmi és karitatív szervezetek:

Szent Erzsébet Karitás Társaság, 120 Parramatta Rd. Ashfield 2131, Tel.: 9799 5469. Mobil: 0401 579 806 Email: seanst1@optusnet.com.au — Ausztráliai Magyar Kisebbségi Alap, Bánki Éva 118 Boronia Rd. Greenacre NSW 2190, Tel.: 9793 2789. Mobil: 0425 373 710 Email: vebanki@tpg.com.au

Bajtársi szervezetek

Magyar Harcosok Bajtársi Közössége (MHBK) Főcsopor vezető vn Tassányi József. Mobil: 0421 039 925. Email: v.jzsef@lycos.com

Magyar egyházközösségek és lelkészek:

Ft. Lédeczi Dénes, katolikus lelképásztor, 51-59 Allawah Street, Blacktown, NSW 2148; Telefon: (02)9622-1125, Mobil: 0418135020; email: ledeczidenes@gmail.com

— Magyar Református Egyház, Nt. Péterffy Kund, Tel.: 4751-7860, Mob.: 0416 370 100, Email: mresydney@yahoo.com.au Cím: 114 Hamrun CCT, Rooty Hill 2766.

Magyar Iskolák és Ifjúsági Szervezetek

Flemingtoni Magyar Iskola, Exeter Rd. Homebush West, NSW 2140, Kóry Kati. 0413 194 884 Email katalinm2009@hotmail.com — Bankstowni Állami Magyar Középskola, Mona Street, Bankstown, NSW 2200, Sólyom Judit, Tel.: 9314-0247. — Magyar Cserkész Otthon, Dutton Centre, 40 Augusta Street, Strathfield, Tel.: 0427 221 537. —

SZAKMAI CÍMTÁR

Külviselet

Magyar Nagykövetség. Cím:

17 Beale Crescent, Deakin, ACT 2600.

Email:

consulate.cbr@mfa.gov.au

Internet website:

https://canberra.mfa.gov.au/

Telefon:

(02) 6282 3226 és (02) 6282 2555

Fax: (02) 6285 3012

Ügyfélfogadás: hétfő, szerda,

09.30 – 15.30, előzetes bejelentkezés alapján.

Telefonos ügyfélszolgálat:

hétfőtől péntekig 09.30 – 12.00

Cukrászat:

Sweet Kiss Cake Shop,
343-345 Clovelly Rd. Clovelly 2031,
T.: 9664-2654

Wellington Cake Shop,
157 Bondi Rd. Bondi 2026
(Opp. Wellington St.) Tel.: 9389-4555.

Étterem

Corner 75 magyar étterem

75 Frenchmans Rd. Randwick

NSW 2031 Tel: 9399 5712

Ügyvéd:

A. B. Török & Company,
Level 1. 9 Burwood Rd. Burwood 2134. Tel.: 0419428933,
Fax: 63550243.

Magyar italok

Goulburn Wine & Spirits
9 Brisbane St. Darlinghurst 2010
Tel 9264-8459, fax 9264-8941.

Tévé antenna szerelő

DUNA tévé és egyéb digitális antennák, csatornák beállítása.
Telefon: Géza 0412-358-460

Orvos:

Orthopéd Sebész

Dr Szomor Zoltán, Tér, csipő és egyéb mozgásszervi betegségek sebészi kezelése Tel: [02] 9598 6777 Level 2, Kirk Place 15. Kensington St. Kogarah 2217. www.stgeorgehi.pandkneeclinic.com.au

Fogorvos:

Dr. Oliver Szakáll, 14 Hillend Rd. Doonside, 2767. Tel.: 9622-4177.

Szállító, Költöztető:

OSS (World Wide Movers Pty. Ltd.)
36—38 Bearing Rd. Seven Hills, 2147
T:(02) 8825 9300, Fax: (02) 8825 9333.

Tolmács, Fordító:

Bárány Márta,
Tel: 9211 3664,
Fax: 9280 0340

Melbourne-i Konzuli Iroda elérhetőségei:
Cím: 123 St. Georges Rd., Nth. Fitzroy, VIC 3068
(Bocska Rózsa)
E-mail: consulate.mel@mfa.gov.au
Honlap: www.mfa.gov.au/hu/kulugyvisolet/melbourne/hu
Bejelentkezés előzetes időpontfoglalás alapján
munkanapokon 13:00-16:00 óra között az alábbi telefonszámon:
(03) 9486-3397

Komoly versenylőnyt jelent a visegrádi csoportnak az együttműködés Ausztráliával — mondta Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszter Budapesten.

A visegrádi országok (V4: Csehország, Lengyelország, Magyarország és Szlovákia), valamint Ausztrália külgazdasági miniszteri találkozójáról tartott sajtótájékoztatóon Sziijártó Péter kiemelte: a V4 mára Európa növekedési motorjává vált, az európai gazdaság tengelye is egyre inkább Közép-Európa irányába tolódott el, a V4 erejét mutatja az is, hogy Ausztrália figyelme most Közép-Európa terelődik.

Hangsúlyozta: a visegrádi csoport támogatja az Ausztrália és az EU közötti szabadkereskedelmi megállapodásról szóló tárgyalások mielőbbi megkezdését, támogatja a bolgár soros EU-elnökséget, hogy már február végén döntés születessen, és még tavasszal meginduljanak a tárgyalások. A tárgyalásokon a V4 számára különösen fontos lesz az autópálya és a

mezőgazdaság kérdésköre — tette hozzá.

A tárcavezető kifejtette: a V4 mindig „a józan ész politikáját” képviselte a biztonságpolitikában és a gazdaságpolitikában, ezért ma már azt látni, hogy nem csak európai országok és európai gazdasági szereplők érdeklődnek irántuk, hanem globális érdeklődés tapasztalható Közép-Európa iránt. A V4 mindig képes volt erős kapcsolatot felépíteni az Európán kívüli országokkal — fűzte hozzá.

Mint mondta, nagy jelentősége van a mostani találkozásnak, hiszen Ausztrália komoly gazdasági szereplő, amely az elmúlt 25 évben folyamatos növekedést tudott felmutatni. Az EU és a világ gazdasági nagy változás előtt állnak, így Közép-Európa is, mert a termelésről a digitalizáció felé tolódik a hangsúly, egyre fontosabbá válik a munkahelyek hozzáadott értéke — magyarázta.

Sziijártó Péter úgy látja, a V4 országai „sosem szaladtak el a verseny elől”. Komoly versenylőnyt jelent

számukra az együttműködés Ausztráliával, ahol rendkívül fontos az innováció és a kutatás-fejlesztés. Az innováció, az oktatás és a kutatás-fejlesztés területén szorosabbra fűzik az együttműködést Ausztráliával — közölte.

Megjegyezte: lengyel és cseh kollégája első külföldi útja volt ez a találkozó, és ez volt az első alkalom, hogy a V4 miniszteri szinten tanácskozott Ausztráliával. Nem az utolsó alkalom a mai: februárban külügyminiszteri szinten tárgyalnak a visegrádi országok Ausztráliával — tette hozzá.

Steven Ciobo, Ausztrália kereskedelmi, turisztikai és befektetési minisztere a kereskedelem és a befektetések bővítését, valamint a gazdasági kapcsolatok erősítését szorgalmazta Európával és azon belül a visegrádi országokkal.

Hangsúlyozta, hogy Ausztráliában jelentős lélekszámú közép-európai diaszpóra él és a régió államaihoz hasonlóan alacsony a munkanélküliség. A miniszter a kapcsolatok erősítését az EU és Ausztrália közötti megkö-

A soproni németek elűzése

(Első rész)

1945. április 7-én Kovács Imre a „demokratikus” Nemzeti Parasztpárt politikusa úgy fogalmazott, hogy „a svábság egy batyúval jött ide, egy batyúval is menjen.”

A magyarországi etnikai tisztogatás egy kis része volt a világtörténelem legnagyobb etnikai tisztogatásának (12-14 millió német) amiben az alapító atyák Sztálin és Benes 1943-ban Moszkvában megegyeztek. (Ennek a találkozásnak egyik bizár epizódja volt, hogy az etnikai tisztogatás világbajnokai hosszasan és részletesen foglalkoztak a magyar demokráciával pontossabban annak hiányával). Benes elképzelése szerint a trianoni Magyarországból kiűzött németek helyébe betelepítik a csehszlovákiai magyarokat.

A magyar Ideiglenes Nenzetgyűlés minden „demokratikus” pártja a Szociáldemokrata párt kivételével támogatta a németek elűzését. A csehszlovák kormány részéről Magyarországra nehezedő nyomás is szerepet játszott, hogy a magyar kormány a szövetségesek hozzájárulását kérje kb. 200-

250000 „fasiszta” német elűzéséhez amit a nagyhatalmak Potsdamban hagyták jóvá.

A 12330/1945 M E számú rendelet gyakorlatilag az összes magyarországi németre (478411 fő) kimondta a bűnösöket. Erről Mindszenty biboros pásztorlevelében úgy fogalmazott, hogy „olyan bűnökért vontak felelősségre embereket amik az elkövetéskor nem számítottak annak.” (Itt zárójelben megjegyezhetjük, hogy a Népbíráskodás törvényben már az első paragrafusban azt láthatjuk, hogy jogos volt embereket elítélni és kivégezni olyan „bűncselekmények” alapján amik az elkövetéskor nem számítottak annak.)

Még egy dologra jó lenne felhívni a figyelmet. Horthy Miklós és Kállay miniszterelnök hosszú éveken át ellenállt Hitler nyomásának és nem engedte a 820 ezer magyar zsidó deportálását, addig a „felszabadult” ország „demokratikus” vezetői nem bírtak a csehszlovák nyomásnak ellenállni.

A kitelepítési rendelettel kollektíven súlytott és tudatosan a Volksbunddal azonosított németekkel szemben a fordított eljárást alkalmazták, vagyis az ártatlanságot kellett bizonyítani. Így elvben lehetőség nyílt a teljes hazai németiség kitelepítésére, még azokra

is akik a német anyanyelv mellett magyar nemzetiséget adtak meg, ami még a magyar politika szerint is a magyarsággal való sorsközösség vállalását jelentette. *Bűnös volt, aki nem volt aktív ellenálló, vagyis a háború alatt valamilyen „demokratikus” párt-nak nem volt tagja.*

A kitelepítéshez vezető út 1944 december 22-én Debrecenben kezdődik ahol a megalakult Ideiglenes Kormány programjában a földosztás kapcsán említette, hogy el kell kobozni a nyilas, nemzeti szocialista és egyéb fasiszta vezetők valamint a Volksbund tagok birtokát. *A rendelet tehát egyenlőség jelet tett a fasiszta vezetők és az egyszerű Volksbund tagok között.*

Érdekes lenni elgondolkozni azon hogy az 1990-es váltás után nem csak a vezető kommunisták hanem az egyszerű párt tagok tulajdonát (lakás, autó, hétfégi ház, bútor) is elkobozták volna — plusz az állásból is kirúgták volna az elvtársakat.

A kitelepítés ellen többször is állást foglaltak az egyházak. Kapi Béla evangélikus püspök párhuzamot vont a kitelepítések és a zsidóüldözések között.

(Folytatjuk)

Kroyherr Frigyes

DINNYÉS JÓZSEF A VÉGE-HOSSZA NINCS KÖLTEMÉNYEKRŐL, AZ ELSZIVOTT IGEKRŐL ÉS A TANÍTÓK EMLÉKFAJÁRÓL

Abbahagyja az énekmondást — jelent meg nemrég közösségi oldalán. Az idén és talán jövőre még kiáll a pódiumra, aztán befejezi. Igazán így gondolja? Mondogatója róla, hogy „költők között zenész, zenészek között költő”. Ratkó József szerint alkotásai „majdnem versek”. A hetvenes évek daltulajdonos, Dinyés József ötven éve áll színpadon.

— Eddig háromszáz költő művét zenésítette meg, saját szövegeivel együtt a közönsége kétezer dal közül válogathat. A Dalaim 45 éve című DVD-jéből sokat könyvtárakhoz és iskolákhoz juttatott el, a felvidéki magyaroknak pedig száz példányt ajándéka adott. A 43 órás zenei anyagot ötszáz év magyar költészetéből állította össze. Mi alapján válogat a költők és műveik között?

— Én minden költővel tudok azonosulni, ha azt írják, amit én is leírtam volna. A kortárs költők verseit azért is gyűjtöttem össze, mert a versek egy része betiltott költemény volt. Az alkotók odaadták nekem, én meg elénekeltem őket, ami persze a hivataloknak nem tetszett. Lett is belőle gondom, még egzisztenciális problémám is. Háromszáz főnél nagyobb befogadóképességű termekben nem énekelhettem. Szülővárosomban, Szegeden Komócsin Mihály miatt csak titokban tarthattam klubesteket. Egyszer a vakok és siketnémák otthonában is felléptem — ezen nevetett mindenki. Kántor is vagyok, de énekeltem alkoholisták és kábítószeresek előtt is,

Dallamos közérzet

mert szabadidőmben sok szociális munkát vállaltam. Amikor március 15-én nem léphettem föl Budapesten, akkor körbeénekeltem Pestet, minden környékbeli faluba, városba elmentem — reggel héttől este tízig. Előfordult, hogy egy falusi kultúrházban pokrócokat raktunk az ablakokra, hogy kívülről ne lássák a fényt. Ilyesmik engem nem zavartak, jól éreztem magam.

AMIKOR ILLYÉS GYULA MEGHALT

— Kérte valaha valaki, hogy az ő verseit ne zenésítse meg?

— Egyedül Marsall László, aki befelé forduló személyiség, vannak ritmosos, tagoló versei, de akkora prózaverseket, vége-hossza nincs költeményeket is írt, hogy azokat lehetetlen megzenésíteni. Kétféle vers létezik: az olvasólámpás költemény és a pódiumvers. Ez utóbbival ki kell állni a színpadra, és hangosan föl kell olvasni vagy elénekelni. Az olvasólámpás költeménnyel be kell húzódní egy sarokba, hosszan elmélkedni, és a költővel együtt elképzelni azt a csodát, amely a versben megszületett. Az egyik legszebb szerelmes költemény első négy sora így hangzik: „Ne rejtőzz el, úgyis látlak / Rád csukom a szempillám. / Bent zörömbölsz a szívemben, / s elsimulsz a tenyeremben.”

Buda Ferenc költő tudhatta, hogy a retina olyan tulajdonsággal rendelkezik, hogy ha ránézek valakire, aztán becsukom a szemem, egy ideig még látom őt. „Rád csukom a szempillám” — micsoda gyönyörű, pontos — megfogalmazás! Ha ilyesmire nem tudom föl hívni a hallgatók figyelmét, akkor ne is akarjam elénekelni a verseket.

— Az év első napjaiban közösségi oldalára a következőket írta: „Egyre erősebb volt bennem a vágy, hogy ősszel a versénekléssel felhagyok. Őt előadás dalait megtartom, és nagy zajjal végigjáróm az országot, és elbúcsúzom a fáktól, az országutaktól, a kiskocsmáktól.”

— Többen félreértették ezt a szöveget, ezért később azt is odaírtam, hogy „ez nem lemondóka, abbahagyom-program, hanem az Úrtól kapott ajándék felmutatása a megrontók és elhallgattatók ellen”. Természetesen

tovább énekelek.

— Ugyanitt keserűen ír negyvenötven év eredménytelenségeiről és füstbe ment tervekről is.

— Valóban komoly terveim voltak, melyek nem jöttek össze, főleg azért, mert a hatalom mindig Janus-arcú. De én megyek tovább az utamon. A legfontosabb feladatom az, hogy a zenei anyanyelvünket megóvjam, vigyázzak rá. A meglévő repertoároból nagyon sok dalt átírtam vagy kihúztam, ha felfedeztem, hogy idegen zenei hatásokat használtam föl. Kivéve persze, ha maga a költemény igényli. Például Nemes Nagy Ágnes vagy Pilinszky esetében nem biztos, hogy a magyar zenei anyanyelv segíti a versek tolmácsolását. Ezért kell stílusismerettel felszerelkedni, egyben az évszázadok zenekultúráját is jól ismerni. Néhány elképzelésem viszont megvalósult. Létrehoztam egy tájékoztató foglalkozást, Szabadiskola vers-zene-történelem néven. Amíg katedrán állhattam, mindig e hármas egység szerint tanítottam és tartottam rendhagyó irodalomórákat. Érdekes módon minden a helyére került a srácokban. A versben keresztül megismerttem velük a szerzőket és a kor történelmét. Ezzel a módszerrel a tinédzserek könnyebben megértik az összefüggéseket, de az idős emberek is a templomban, amikor erről beszélek nekik.

— Dinyés József One Man Klubjában író-költő találkozásokat szerveztek, irodalmi eseményeket rendeztek. Mi történt a nyolcvanas évek elején a Lágymányosi Községi Házban működő klubbal?

— Évekig jól ment, aztán népművelési felügyelőként odakerült egy a KISZ-ből kiöregedett, Janus-arcú férfi, akinek az volt az első dolga, hogy politikailag leamortizálta az intézményt. A csúcspontban két-háromszáz srác minden kedden megjelent. Aznap is klubestünk volt, amikor Illyés Gyula meghalt. Bella István és más költők rögtön elszavalták néhány versét, köztük emlékezetből az Egy mondat a zsarnokságról-t. Más alkalommal kimentünk a közterekre, és a Himnusz születése napján elénekeltek annak minden versszakát. De akkoriban ez bűnnek számított, és behívtak a rendőrök. Mondtam az egyiknek: „Ha most maga elkezd a második versszakot, akkor én holnapról lemondok a Himnusz népszerűsítéséről.” Gondolkodott, gondolkodott, aztán pontosan megmondta, hogy hová menjek.

— Milyen szakmai kérdéseket kell ismernie egy énekmondónak?

— Sokan fordulnak hozzám, hogy segítsék nekik a verséneklésben. Néha megkérdem, hogy ezt vagy azt miért E-dúrban akarja eljátszani, menjen fel G- vagy akár A-dúrba, mert magasabb hangterjedelme van. Ilyenkor többen értetlenül néznek rám. Ezt úgy hívják, hogy transzponálás, negyedik vagy ötödik osztályban tanítják. A hibákat elküvető fiatalembernek elmondom, hogy hol a probléma, ha ki tudja javítani, akkor a barátom, ha nem, akkor türelmesnek kell lennem. Van, aki azt mondja, hogy „hű, milyen igazad van, Józsi bátyám!”, aztán a színpadon ugyanúgy helytelenül játszza el. Ő a rossz szakmunkás. Nagyon nagy gond, hogy az énekesek nincsenek testvéri barátságban a magyar népdalokkal, nem ismerik a nyelvét, a szerkezetét, dallamfordulatait. Semmit nem kell kitalálni, csak föl kell lapozni Kodály, Bartók, Vargyas Lajos, Dobszay

műveit vagy drága jó Sebők Feri Népzenei olvasókönyvét. Minden benne van.

— A Magyar Testvéri Börtöntársaság tagjaként gyakran lép fel elítéltek előtt. Ott mit szeretne elérni a dalával?

— Volt, akivel többször találkoztam, mert a földi törvények alapján évekre becsukták, nekem viszont az isteni törvényt, a megbocsátás titkát kell elmondanom nekik. Az évek során arra is rájöttem, hogy miért nem lehet az elküvetőt és a sértettet összehozni. Az elküvető húzódozása miatt, mert ő fél jobban a találkozástól. Nem attól, hogy a sértett ráugrik, és megfojtja, mondván, tönkretetted az életemet vagy a lakásomat, hanem a belső félelem miatt, hogy talán nem bocsát meg. Többször hagyunk az elítélteknek bibliákat a börtönben, hogy olvasgatni tudják. Ezeket nagyon vékony papírra nyomtatták, így kiváló cigarettát lehet csavarni belőlük... Döbbenetes volt, amikor a földön találtam egy ilyen eldobott csikket. Az egész részt fölolvastam a Bibliából, melybe a dohányt tekerték. Mondtam is nekik, hogy elszívták Isten egyik igéjét.

— Az is Dinyés József nevéhez fűződik, hogy 1989 óta a magyar nyelvterületen tanítók emlékére emlékfákat ültetnek, vagy táblákat, oszlopokat állítanak. Honnan jött az ötlet?

— A Horthy-kormány idején húztak egy határt, és a Fekete-Körös menti települést, Tenkét is kettévágták. A vegyes lakosságú faluban románok és magyarok együtt éltek, segítették egymást a szükségben. A hetvenes évek végén a helyi sírköves faragott egy fekete lapot, és rávéste az összes tanító nevét, akik a vegyes lakosságú településen írni, olvasni tanították magyarjainkat. Amikor ott jártam, éppen egy új nevet vésték fel. Az jutott eszembe, hogy „ilyen-olyan” tábornokoknak lovas szobruk van, a tanítóknak meg semmi. Itt is, ott is elmondtam, hogy emlékoszlopokat szeretnék, még egy módszertani útmutatót is írtam. Azóta 140-150 emlékfá születéséről tudok. Egy idő után szeretnék volna bevezetni, hogy a tanítók emlékfáját az egyik párt programjaként minden településen ültessék el. Ahogy a magyar lelket ismerem, az első az lett volna, hogy az eddig felállítottakat is kivágják, nemhogy újakat telepítenek. Voltak politikusok, akik meglovagolták az ötletet, és állandóan ott akartak lenni az avatásokon, ezért a Szerzői Jogvédőnél levédtem a tanítók emlékfáját, most már csak az „én testemen keresztül” lehet megvalósítani. Jászki-séren például egy nagyszerű szobrász kőből kifaragta az úrasztalát, melyen egy bronzkönyvben olvasható a tanítók névsora. Azóta kiderült, hogy a szobrász kiváló költő, foglalkozom is a verseivel.

— Egy idő után miért kerülte el azokat a helyeket, nemzeti ünnepeket, ahol politikusok is megjelentek?

— Mert nem arról szólt a megemlé-

kezés, amiről kellett volna.

— Ez furcsa egy politizáló dalos énekes számára?

— Magam is politizáltam, a Magyar Demokrata Fórum alapító tagja vagyok. Lakiteleken a sátorban én is muzsikáltam a népeknek. Sok közönségtalálkozóra elmentem, amíg az még valódi fórum volt, ahol meg lehetett szólalni, gondolatokat lehetett elmondani. Miután párttá alakult, a fórum tagjai is párttaggá váltak, majd a pártfegyelem egy program mellé kötelezte őket. Az többé már nem fórum volt, hanem taggyűlés. Ezért úgy döntöttem, abban már nem veszek részt. Amikor a fórum újra megalakult, akkor ismét részt vettem a munkában, megint mentem velük közönségtalálkozókra. Miután betagozódtak a Fidesz mögé, megint abbahagytam.

— Vonattal és busszal járja az országot, a határon túli vidékeket. Hogyan születnek a dalszövegei? Felhasználja az úti élményeit, a találkozásokat, az emberekkel folytatott beszélgetéseket?

— Persze, rengeteg életutat megismertem, számtalan történetet, véleményét hallgattam végig. Érdekel, hogy mit gondolnak a népek. Így született például a Miért higgyek azoknak című dal is. Miután kiderült, hogy kik a képviselőjelöltek, akik az életrajzukat ide-oda kitették, megkérdtem, hogy miért higgyek azoknak, akik fölzárták a gyárainkat, eltitkolják a jövedelmüket, és szétzavarják a jóhiszemű emberek gyülekezeteit. Mert manapság ilyen emberek jelöltetik magukat képviselőnek. Azért a dalmazkusi úton nem járnak ennyien. Tehát csak föl kellett tenni a kérdést, miért higgyek azoknak.

— Hosszú dal lett?

— Eléggé. Nekem 57 ezer forint a nyugdíjam, de havi 270 ezer kellene, hogy minden elsimuljon, hogy legyen internetem, telefonom, hogy kifizessem a rezsit, ki tudjam váltani a család gyógyszereit, de akkor még nem vettem könyvet, nem voltam hangversenyen vagy színházban. Miután az első lemezem 23 évet váratott magára, úgy gondoltam, az utolsó lemezem egyikét idén a hetvenedik születésnapom alkalmából jelentetem meg, és csak saját szövegű dalok szerepelnek rajta. Dallamos közérzetem a címe, és február 2-án Esztergomban lesz a bemutatója. Egy hosszabb előadás-sorozat, hetven fellépést tervezek belőle.

— Ki segít a szervezésben?

— Senki, mindent én csinállok. Sokáig telefonom se volt. Teletölttem a zsebmobiltelefonommal és húszforintosokkal, és a Kodály köröndön dobáltam be a pénzt a fülkében, onnan hívtam a kultúrházakat. Az volt az irodám.

— Hetvenévesen is dolgoznia kell?

— Muszáj.

Ozsda Erika
(Magyar Idők)

Melbourne-i Magyar Iskola hírei

Idei tanévünket is eredményesen és sikeresen zártuk. Négy külön csoportban folyt az oktatás, kornak és nyelvi szintnek megfelelően. A felnőttek alkották az ötödik tanulói csoportot. Diákjaink lelkesen és tanulásra készen jelentek meg szombatonként. A rendszeres tanulás mellett megünnepeltük az anyák és apák napját, húsvétot és karácsonyt. Anyák napi ünnepségünkkel ellátogattunk az Árpád Otthonba, a karácsonyi műsorunkat pedig előadtuk a Gyertyafényes est alkalmából a Magyar Központban.

Köszönjük a szülőknek az egész évi segítségüket és támogatásukat.

Külön köszönetet érdemel két segítőkész szülő, akik a létszám emelése végett letették az érettségi vizsgát magyar nyelvből.

Köszönet illeti tanárainkat, akik fáradhatatlan munkájukkal biztosítják iskolánk sikerét.

December kilencedikén, a Mikulás látogatásával zártuk az évet.

Február harmadikán, szombaton reggel fél tízkor kezdjük a tanévet, amikor is szeretettel várunk minden régi és új diákot.

Szabó Mária

DOYZIES DELI

magyar delicatessen

Shop 2, Caribbean Gardens

Nyitva:

szerdán reggel 8.30-tól du. 3-ig

pénteken reggel 8.30-tól du. 2.30-ig

vasárnap reggel 8.30-tól du. 4.30-ig

Tel: 0475 797-343

Az elmúlt hét

ahogy Pilhál György látta

RÉGI CSIBÉSZEK

Borítékolható, hogy sok résztvevője lesz a Parlament elé szervezett jövő pénteki diáküntetésnek. Már a demonstráció csibészes címe — Ne menj suliba! — garancia a nagy érdeklődésre. Jó bulinak ígérkezik. Hogy valójában mi is lesz majd ott, a Kosuth téren, az majdhogynem másodlagos... Nem lesz sulis, és ez a lényeg!

A szervezők mindenestre a tervezett tüntetés céljait is felsorolták: tiltakozni fognak az oktatási rendszer minősége, mennyisége és módszertana ellen, tudatni szeretnék, hogy torkig vannak vele.

A tiltakozás egyik szervezője, az ifjú Gyetvai Viktor az Atv.hu-nak arról is beszélt, hogy bár még nem kaptak megkeresést egyetlen párttól sem, nem fogadnák el, hogy bármelyik politikai szervezet csatlakozzon a tüntetésükhöz.

Nagy kár, hogy ezt a „pártos” szöveget éppen ez a Gyetvai legény mondta, mert így már nem annyira hiteles az egész. (Elég beütni a keresőbe a dacos aktivista nevét, máris megtudhatjuk, hány „politikamentes” eseményen tüsténkedett a sajtukukac ifjú az elmúlt években. Facebook-profilján gyakran maga kéri meg a „civil” munkásságával.)

Még megmosolyogtatóbb az összkép, ha elolvassuk a Népszavának a tüntetéssel kapcsolatos dolgozatát N. Kósa Judit tollából. „Látni fogjuk, hogy a szülők és a tanárok végleg ráhagyják-e nem büntethető (?), kiskorú segítőikre a harc terhére, vagy előveszik a szek-rényből a kockás inget és az esernyőt.”

Tényleg szó sincs politikáról? Tényleg csak egy szimpla szakmai hőbörgés lesz jövő pénteken?

AMIKOR A SAJTÓ OPERÁL

Másfél napra rá, hogy az ellenzéki sajtó körbelihegte legújabb „leleplezésével” a nyilvánosságot, már fogalmazhatta is saját értesüléseinek cáfolatát — igaz, azt már jóval halakabban, apró betűkkel. Nehéz pálya a hazudósoké.

„Megrázó poszt terjed a Facebookon, ami újra rávilágít a magyar egészségügyi óriási problémáira — harsogja címében az egyik legvérmesebb portál. — 2022. január 19-re kapott

időpontot.” A cikk a súlyos betegségben (bélendometriózis) szenvedő 34 éves Krámlí Kinga énekes, pedagógus Facebook-bejegyzéséből idéz: „Elviselhetetlen fájdalommal élek (...) A legutóbbi vizsgálatokon kiderült, hogy szükséges egy nagy műtét, amely igen kockázatos, és nagyobb orvosi teámet igényel. (...) Nekem most, jelen állás szerint 2022. január 19-én lesz az operáció. Négy év múlva. Pedig én addig nem bírom.” A beteg panaszát természetesen a szerző lánglelkű mennydörgése követi az Orbán-rezsim okozta áldatlan egészségügyi állapotokról, mintegy megágyazva az írást követő feldúlt kommentregeteknek. (Ebből nem idézek.)

Aztán — másfél nappal később — egy nőgyógyász azt nyilatkozta valahol (ez már nem kap akkora hangerőt): ő nem tartja valószínűnek, hogy ilyen hosszú időt kellene várni arra a műtetre. Ez csak akkor fordulhat elő, ha a beteg egy konkrét orvoshoz ragaszkodik. Ismét megszólal a beteg: sajnálja, hogy kissé politikai irányba ment el az ügy. Ő pedig tényleg egy konkrét orvoshoz ragaszkodik, aki csak 2022-re tudja vállalni...

Nézzük, hogyan „igazít helyre” ilyenkor az egyik legharsányabb portál, a 444.hu! „Vasárnap nagyot ment Krámlí Kinga története a Facebookon, és az országos sajtó is felkapta a 34 éves nő történetét.” Majd hozzáfűzi: ja, és közleményt adott ki a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő, hogy a műtetre legfeljebb két hónapot kell várni, az alkalmazott gyógyszerkek zömét állja a társadalombiztosító.

Az én kommentemet nem írom ide.

MEGMENTETTJE KÜLDTE BITÓRA

Brusznai Árpád élete és megrázó halála híven példázza a magyar közelmúltat. A harmincnégy évesen bitóra küldött középiskolai tanárnak már a családi háttere is súlyosbító körülményt jelentett az ötvenes években, édesapja csendőrtiszt volt, testvére pap.

Csak kivételes adottságainak köszönhet, hogy doktori címet szereztve elvégezhesse az egyetemet, s tanár lehetett Veszprémben. Itt érte 1956 ősze. Részt vett a forradalom helyi szellemi irányításában, tanítványait is csoportba szervezte, viszont eltiltotta őket a harcok közeléből.

Ellenzett minden erőszakot, s megtagadta az egyetemisták felfegyverezését is. Fellépése révén a város foglyul ejtett ávósai megmenekültek a lincseléstől — ő azonban nem kerülhetett el a megtorlást. Pedig barátai már az orosz invázió kezdetén megpróbálták rávenni, hogy emigráljon, de ő hallani sem akart róla. Tiszta a lelkiismeretem, mondta. Mintha az számított volna bármit is azokban az időkben...

Elsőre életfogytiglani börtönt kapott, ám a megye nagy hatalmú pártvezére, Pap János (későbbi belügyminiszter, majd miniszterelnök-helyettes) nem elégedett meg az ítélettel — halálbüntetést járt ki számára a legfőbb pártvezetésnél. Az a Pap János, akit a forradalom napjaiban maga Brusznai mentett meg a népharagtól... A hála nem kommunista kategória.

Az ítélet ellen még Kodály Zoltán is tiltakozott a Kádár-kormányánál, sikertelenül. („Ezek vért akarnak inni, nem lehet mit csinálni” — kesergett barátainak a zenetudós.)

Hatvan éve, január 9-én, ezen a hajnalon hajtották végre az ítéletet.

Brusznai Árpád a Himnuszt énekelve ment a bitó alá. Tetemét — a „kommunista gyakorlat” szerint — kátrány-papírba csavarva, jeltelen sírba dobták.

Pár évvel a rendszerváltás után a felelősségre vonástól rettegő Pap János feleségével együtt öngyilkosságba menekült. Ő még azt hitte akkor, hogy a gyilkosokat majd felelősségre vonják...

NEMES VOLT, IGAZI

Wass Albert életművét a hivatalos irodalomkritika még nem érte utol igazán. Mentségül szól: pár évtizede azt se nagyon tudhattuk, kicsoda ő, hiszen műveit a szocialista kultúr-politika gondosan elrejtette előlünk. (Akárcsak Nyíró Józsefét, Tormay Cécilét, Szabó Dezsőét — miközben az ÁVH-s Berkesi András kötetektől rogyadoztak az itthoni könyvespolcok.) Indexen volt, mert nem félt kimondani véleményét a kommunizmusról, a megcsontított hazáról.

Szívbe markolón, az irodalom legszébb eszközeivel írt. Könny szökik az ember szemébe, mikor a Hargitáról mesél, a Mezőség tájait rajzolja. Szellemének gyűjtőereje van. Tetten ér, nevének nevez mindent, szuggesztivitása lenyűgöző.

Az erdélyi születésű író-költő ma lenne 110 esztendő. Szülőföldje az egész munkásságán nyomot hagyott, holott életének nagyobbik felét kényszerűséből Németországban és Amerikában töltötte. Távollétében Ceausescu Romániája halálra ítélte, amiért kendőzetlenül írt a Nagy-Magyarországot megkurtító kleptomán hatalomról.

Élete alkonyán haza kívánt térni, 1996-ban magyar állampolgársági bizonyítványt kért, ám Kuncze Gábor belügyminiszteriuma mindössze egy megalázó ideiglenes fecnit ajánlott fel neki, mondván, a törvény ennél többet nem tesz lehetővé. Két évre rá, kilencvenévesen önkézevel vetett véget életének. Idegen földön.

Gróf Wass Albert a szó valamennyi értelmében nemes ember volt. Másfél évtizeddel hazai „amnesziája” (1990) után már a legkedveltebb magyar írók közé sorolták. A funtineli boszorkány egy 2005-ös felmérés szerint a 12 legnépszerűbb honi regény egyike. Ebben írja: „Ne rázzuk a fejünket gógós fölényességgel, s ne rángassuk közömbösen a vállunkat, hogy az önbírálat kellemetlen terhét lerázzuk: mi magunk is felelősek vagyunk ezért a viláért...”

KI ITT A SKIZOFRÉN?

A magyarság nemzeti skizofréniájának nevezi a székely autonómia gondolatát a pénteki Népszavában Gál Mária külpolitikai távolbalátó. (Pár hónapja egyszer már lehidaltam a szerzőtől. Akkor azt találta írni: „Sok történész szerint Trianon a magyar diplomácia hozzá nem értésén és a románok szakértelmén múltott.”)

Az írásból megtudhatjuk, milyen jelei vannak a mi tudathasadásos elmezavarunknak. Legelőször is az, hogy képesek vagyunk — van képiünk — Nagy-Románia megalakulásának centenáriumi esztendejében újramelegíteni „egy száz éve halott témát, egy 27 éve üresen puffogatott gondolatot”. (Mármost az autonómia kérdését — a szerk.)

Márpedig ez — a szerző szerint — aggasztó tünet. Mintha nem tudnánk, hogy a magyar-román államközi kap-

csolat, a magyar-román együttélés amúgy sem viharmentes. Eleve borítékolható, hogy egy ilyen autonómia-konceptió borzolni fogja a bukaresti politika kedélyállapotát, magyarázza Gál pszichológus asszony.

Kinek az ötlete volt most elővenni és görcsösen forszírozni ezt az egészet? — teszi fel a kérdést, majd talányosan ekként példálózik —: „Mit tenne Budapest fordított esetben? Támogatná-e azt, ha az ország közepén egy más állampolgársággal is rendelkező, nem magyar nemzetiségű népcsoport területi autonómiát sürgetne?”

Idáig jutva a cikkben bátran kimondhatjuk, akár a bukaresti Adevarulban is megjelenhetett volna az írás. (Gondolom, a kollégák át is emelték az ottani lapszemlébe, jókat kacagva rajtunk.)

„Ha valóban ennyire fontos a magyar pártoknak a székely autonómia, miért nem számoltak ezzel, amikor megszavazták a magyar állampolgárság kiterjesztését? — érdeklődik tovább a szerző. — Trianont siratjuk, miközben egy még nagyobb tragédiához asszisztálunk.”

Aggódni Máriáért, ha gondolatait a terepen is elővezetné, élőben.

SZÖG A ZSÁKBÓL

Új oldaláról ismerheti meg Vajda Mihályt, aki elolvassa Szög a zsákból címmel nemrég megjelent önéletrajzi kötetét. Schmidt Mária történész, a Terror Háza Múzeum főigazgatója elolvasta, és ezt találta a 242-243. oldalon: „Van egyfajta attitűd, amiről én többnyire felismerem a zsidókat; azt hiszem, ennek az attitűdnek a döntő eleme az, hogy mindig van benne egy ironikus visszafogottság a saját álláspontot illetően is.”

Hitte volna valaki, hogy ilyen képességekkel is rendelkezik az ünnepelt filozófus? Attitűd alapján fölismeri valakit, nem semmi. (Ámbár a kanászt is fölismeri cifra járásáról.)

Az idézet egyébként így folytatódik: „Ennek a társaságnak azért is kellett távoznia a Fideszből, mert ez az ironikus visszafogottság, ez Orbán Viktor Fideszébe nem fér bele. Mert ez a társaság abból a bizonyos budapesti zsidó értelmiségből jön, a Fidesz másik része pedig, akkor még nem voltak azok feltétlenül többen, az meg a sok száz-ezer parasztból jön.”

Érdekes, hogy Schmidt Mária könyvismertetésére mindössze a PestiSrácok.hu figyelt fel. A máskor ugrásra kész portálok (Index, 444.hu, Hvg.hu stb.) ezúttal hallgattak, mint hal a szatyorbán. Pedig a folytatás is érdekes: „Nekem semmi bajom nincs a paraszttal — írja a rocker külsejű agg filozófus —, csak sajnos a parasztságnak nem sikerült az eredeti szellemiségét levétköznie.”

Szinte napra negyedszázada, 1993 februárjában bizonyos Landesmann György budapesti vezető főrabbi nyilatkozott hasonlókat: „Ha felsorolnánk azoknak a zsidóknak az értékeit a magyar kultúrában, amit ha kivonnánk Magyarországról, akkor nem maradna más, csak a bógatya és a füttyülős barack.” A különbség annyi, hogy Landesmann mindjárt az interjú megjelenése után lemondott és Kanadába emigrált. Magába szállt.

Misi bácsi nem száll sehová, csak kibújik. Szög a zsákból.

EGY III/I-ES KÜLÖNVELEMÉNYE

A képernyőn is nagyszerűen ájtott az a megható, főlemelő hangulat, amely Balczó András vette körül a múlt heti sportgálán. A magyar sport egyik legnagyobb ikonja, a világ valaha volt legeredményesebb öttusázója a Magyar Olimpiai Bizottság és a sportújságíró-szövetség közös életműdíját vehette át a Nemzeti Színházban. „Kimentem azt, amit sokan kimondtak volna, ha merték volna, ő merete” — így mutatta be Novotny Zoltán sportriporter a nyolcvanéves ünnepeltet.

A már életében legendává lett Balczó hangja rövid beszéde közben el-elcsuklott, de a nézők szemében is könny csillogott: „Hogy ebben a süllyedő világban, amiben élünk, legyenek ellentétei ennek a világnak (...) A lelkünk az, amit ápolni kellene.”

A közönség hosszú perceként át felállva tapsolt.

Mi jött le ebből Aczél Endrének, a Kádár-kor újságírójának, aki Acsádi fedőnéven a BM III/I-es hírszerző osztálynak is dolgozott?

„Balczó kb. 40 éve a keresztény hit erkölcsi magaslatairól oktatja az országot — írja közösségi oldalán —, tudomást se akar venni arról, hogy minden disznóságban benne volt. Holott nem volt a Jóisten kiválasztottja, hanem egy kiemelkedően tehetséges sportoló (...) Egyik társától tudom, hogy mi zajlott az öttusázók sportuszodai pihenőszobájában a csajokkal (...) Balczó NEM ment el Móna temetésére, mert Móna anyja zsidó volt.”

Az aljasságokat olvasva kimondhatjuk, kevés benne az új Aczél-elem. Gyurta Dani olimpiai londoni úszóarany után például ekképp értékelt a „sportszakértő” Aczél: „Ha nem 200, hanem történetesen 210 méter lett volna a táv, akkor bizony nem a magyar fiúé az aranyérem...”

„Kollégáról” (aki pár éve már a Népszabadságnak is vállalhatatlanná lett) nem szoktunk olyat írni, hogy hitvány alak — minősítse őt az olvasó.

En még azt sem írom, hogy sorait olvasva köpni, nyelni nem tudok. Köpni speciál tudnék...

RT Edgar

INGATLANÜGYNÖKSÉG

Ingatlan adás-vétel Melbourne területén

Hívja **Kocsis Oszkárt**

Mob: 0415 870 972

Email: okocsis@rtedgar.com.au

Weboldal: www.rtedgar.com.au

Licensed Estate Agent, Auctioneer and Property Manager. Member REIV

AUSZTRÁLIAI MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ
Nth. Fitzroy Gyülekezet
Melbourne

Az Ausztráliai Magyar Református Egyház

121. St. Georges Road, North Fitzroy Vic. 3068
szolgálati

A victorai kerület lelkipásztora Dézsi Csaba
Lelkészi hivatal: 121 St. Georges Road, North Fitzroy
Postacímünk: P.O. Box 1187 North Fitzroy, 3068
Az Egyház honlapjának címe:
www.reformatus.com.au
E-mail: melbref@gmail.com
Telefon: (03) 9481-0771
Mobile: 0414-992-653 (Dézsi Csaba lelkész)
Csutoros István főgondnok: 9439-7067 mob.: 0407 683 002

MELBOURNE (VIC)

2018. február 4-én vasárnap de. 11 órakor
ISTENTISZTELET
Igét hirdet: Nt. Dézsi Csaba

12 órától ebéd a Bocskai Nagyteremben
121 St. Georges Rd. (11-es villamos a Collins St.-ről, 20-ik
megálló (az Edinburgh Parkkal szemben)(Watkins St.bejárat)

Minden szerdán de, 12. órától **Bibliaóra** a Bocskaiiban
Mindenkit szeretettel várunk!

NSW. SYDNEY

2018. február 4-én vasárnap de. 11.30 órakor
Istentisztelet

Igét hirdet: **Nt. Péterffy Kund**
Uniting Church, Carrington Ave. **Strathfield**

Minden vasárnap az Istentisztelet ideje alatt
gyermeknek is Istentiszteletet tartunk,
szeretettel kérjük a szülőket, nagyszülőket, hogy hozzák el a
kicsinyeiket.

ADELAIDE (SA)

2018. február 4-én vasárnap de. 11 órakor
ISTENTISZTELET

Igét hirdet: Nt.Szabó Attila

az Unley Uniting Churchben (Unley St. és Edmund Ave. sarok)
Minden szerda este 5.30 órától **BIBLIAÓRA**,
a Templom társalgójában. Mindenkit szeretettel várunk.

BRISBANE (QLD) 2018. február 4-én vasárnap de. 11 órakor
Igét hirdet: Nt. Kovács Lőrincz

Istentisztelet után ebéd, minden vasárnap a
Marsdeni Magyar Házban 150 Fourth Ave.Marsden
GOLD COAST — Mudgeeraba Salt templom -- Mudgeeraba
Road Mudgeeraba (minden hónap első vasárnapján) 2018.
február du 2 órától Bibliaóra (minden hónap harmadik
vasárnapján) 2018. február 2 órától Istentisztelet és magyar
nyelvű játszócsoport gyermekeink számára

Igét hirdet: Nt. Kovács Lőrincz

Aspley, Észak Brisbane minden hónap második vasárnapján
de. 11.45 órától Istentisztelet

és magyar nyelvű játszócsoport gyermekeink számára
Az Istentisztelet után ebédelni lehet
Aspley Uniting Church 748. Robinson Road Aspley.

REFORMÁTUS SZEMLE

Az Ausztráliai Magyar Református Egyház fizetett melléklete és kiadása

Felelős szerkesztő Csutoros Júlia

Postai címünk: P. O. Box 1187, North Fitzroy VIC. 3068

Telefon: (03) 9439-8300 Email: csutoros@tpg.com.au

In Loving Memory

Fekete Lóránd

1927. február 12. — 2017. december 19.

December 29-én kísértük utolsó útjára, Fekete Lóránd
Egyháztagunkat. A szeretett édesapát, nagyapát, lányai: Elizabeth
és Julie és családjai, valamint barátai és a gyülekezeti tagok
búcsúztatták az Ausztrália-i Magyar Református Egyház North
Fitzroy-i templomában.

A megható szertartást Nt. Dézsi Csaba végezte.

Lóránd hosszú éveken át hűséges egyháztág és presbitere volt
Egyházunknak.

Nagyon fog hiányozni személyisége, munkássága.

Nyugodj békében Lóránd testvér

Julie felolvassa gondolatait

*Fekete Lóránt a 80-as években egy presbiteri avatáson. Lóránt a legmagasabb
a képen. Az alapító lelkész Nt. Dr. Antal Ferenc végezte az avatást.*

*Fekete Lóránt a szerető családjával körbevétel. Lányjaival Erzsébettel és Julievel,
vejeivel és unokáival.*

Magyar Kultúra napja Sydneyben

Fogadás a Magyar Központban

A NSW-i Magyar Szövetség beszámolója

A Sydneyben szép számmal összegyűlt magyar közösség tagjai Strathfieldben a református Istentisztelettel indították útjára a Magyar Kultúra Napja ünneplését.

Nt. Péterffy Kund hitünk megtartására és megvallására buzdított, majd **Gáspár András Jókai Anna – Ima Magyarországiért** című költeményét szavalata el.

A 364. zsoltár eléneklésével fejeződött be az Istentisztelet, és a mi magyar imánkkal, a Himnusszal,

csatlakoztak és a szinte pontos kezdés, a Himnusz eléneklése és **Gáspár András** elmondása után **Ilosvay Katalin** üdvözölte a Magyarországról és Erdélyből ide-érkezett illusztris vendégeket:

György Attila erdélyi kortárs író, **Dr. Sándor Krisztina** újságíró, aki az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács ügyvezető elnöke, **Bayer Zsolt** író, **Dr. Matusovits Andreát**, és köszöntötte **Dr. Gruber Attilát** Magyarország nagykövétét.

Az alkalomhoz illő, magyarságunkat reprezentáló színpadi dí-

gyar nyelvünket. Elismerését és köszönetét fejezte ki mindazoknak, akiknek a magyar nyelv ápolásában és fennmaradásának megőrzésében része van.

A január 21.-i vasárnap fénypontokban bővelkedett, s így a délután következő felemelő eseménye **Gáspár András** kitüntetése és felavatása, mint a Magyar Kultúra Lovagja volt. A megtisztelő kitüntetést és lovagi jelvényét **Kardos Béla** a NSW-i Szövetség tiszteletbeli elnöke adta át a Kazinczy emléktábla előtt lovagtársai, **Csapó Endre** és **Bárány Márta** körében. **Gáspár András**nak szívből és örömmel gratulálunk.

Magyar Kultúra lovagavatás

szavaival az elkövetkező hónapok jelentőségére irányította figyelmünket, és összefoglalóan azt jelezte, hogy érezzük szükséges kötelességünknek tevékenykedni az európai Magyarország fennmaradásáért.

Bayer Zsolt gyakorlati példákkal fűszerezett előadása a jelenlévők néhány feltett kérdéseinek meg-

dialektust beszélő **György Attila** író vette át a mikrofont, és arról hallottunk, hogy mitől is olyan különleges és egyedi a csángó föld, mit is foglal magába múltunk, hogyan van benne a jelenben mindaz, ami Erdély.

A felemelő ünnepi megemlékezést a NSW-i Magyar Szövetség a Sydney-i Magyar Református

mélton a nap jelentőségére is, hiszen ma annak születése napját ünnepeljük a Kultúra Napján.

A könnyű ebéd után a Kultúra Napja megünneplésére, Magyarországról ideérkezett író vendégek – **Bayer Zsolt** és **György Attila** részleteket olvastak fel saját köny-

zésítés **Ilosvay Gusztáv** érdeme.

Az ifjúsági műsor fénypontjaként örömmel és nagy sikerrel szerepeltek a *Magyar Iskola* növendékei. Név szerint **Budai Toma**, **Petőfi**, *Anyám tyúkja* című versével. A **Péterffy** testvérek **Tekla** és **Magor** szép szavataikkal (*Móra Ferenc; A cinege cipője, és Ábrányi Emil; Magyar nyelv, részlet*) **Hunor** gitárszólójával.

Mikes Eszter édesanya és két gyermeke **Mártika** és **Kristóf** cselló triójával remekelt. A jól ismert dallamokat a közönség is a csellókkal együtt énekelte. **Stopic Lóri** előadásában két Chopin

vükből. Kis ízelítőt adva a helyről ahonnan származnak és ezek miért is állnak szívükhöz közel.

Az ünnepi megemlékezés a Punchbowl-i Magyar Házban folytatódott tovább, ahol a hallgatókkal már megtelt teremben lévőkhöz a várakozással teli újjonnan jövők

zongoradarab hallgatásában mélyedhettünk el.

A délután további felében **Dr. Gruber Attila** hangsúlyozta rövid beszédében, hogy mennyire fontos megőriznünk magyar nyelvünk létét, itt távol az Óhazától, és megtartani érettségi tantárgyként ma-

Bayer Zsolt részéről érdekesítő történelmi előadásnak lehettünk fültnúi a következő egy órában, amikor ötszáz évre visszatekintő távlatból kalauzolta utunkat **Luther Márton**, a reformáció, a szabadkőművesek, a jakobinusok, francia forradalom, a liberalizmus, a Szovjetunió megalakulása, az Internacionálé kapcsán keresztül napjainkig. A szerkezetileg kitűnően felépített előadás befejező

válaszolásával végződött.

Az ízes, összpontosított figyelmet igénylő gyimesi, székely

Egyház és a Magyar Mozaik Rádió rendezésében zajlott le.

Kory Katalin

Alkotó Emigráció – Kiállítás

Csapó Endre és **Kardos Béla** emigrációs kiállítást rendezett a látogatók részére. Bemutatásra került a közel 70 éves emigráció korabeli nyomtatványokban. Könyvek, újságok, angolnyelvű tájékoztató füzetek, okiratok, fényképek tömege.

Búcsú a Szent Erzsébet Otthonban

2017. November 19-én.

A kedvezőtlen időjárásjelentés miatt, már napokkal előtte imádkoztunk, hogy szép, napsütéssel várhatunk az idei Búcsú látogatóit. Meghallgatásra került kérésünk, mert szebb napot találni sem lehetett volna. Imánkban azt is megemlítettük – nagyon szerényen, hogy a haszon érje el, amit munkánkért megérdemeltünk. Az Egek Ura ezt a kérésünket is teljesítette.

Alkalmazottaink, lakóink már hetekkel előbb szorgos munkával töltötték idejüket a siker érdekében. Kézimunka, sütés-főzés, fűvágás, kertünk parkká váló átvarázsolása és még számtalan csak erre a napra fontos munka végzése foglalkoztatott mindenkit, a megszokott napi munka végzése mellett. A viharverte sátorernyő nyomai eltűntek a „Múzeum téren” és az oszlopok helyén keletkezett lyukakat, gödröket kőlapok fedték be szépen. Már a hold világított mire befejezte a szakember (köszönjük szépen Ljubs!). – Önkéntesek is a szokottnál több időt töltöttek az Otthonban, előkészítve az eladásra szánt dolgokat. A termek kitakarítva, az eladásra kapott tárgyak szépen elrendezve a már 50 év tapasztalatai szerint.

A konyhában nem állt meg a munka. Száznál több mákos és diós tekerest sütött a sok szakács, és még több pogácsát, rétest, amiket becsomagoltunk, dobozokba tettünk műanyag takarókkal, remélve azt, hogy elég lesz. 636 töltött káposztát főztek a konyhán, E sorok írója visszaemlékezve újonc éveire, a hölgy lakókkal együtt hámozta a hatalmas mennyiségű főtt krumplit. A konyha méhkas-hoz hasonlított, sűrűgtek, forogtak az asszonyok és mindenki kedélyesen, boldogan dolgozott. Szinte dalolva ment a munka. Még a nap el sem jött, és már \$15 500-al duzzadt meg bankszámlánk, szállítóink és korai adományozóink jóvoltából. A konyhaművészet remekeiért \$3,466 került a kasszába. Mindenki fáradtan feküdt le aludni, és szépet álmódott! Napokig!

Végül is megjött a várva várt nap, a Búcsú napja! Fohászkunkat meghallgatva a nap már reggel barátságosan sütött, amikor az önkéntes munkások és árusok serege megérkezett. Színes sátrak kerültek ahova csak lehetett. Cserkészünk is serénykedtek felállítva sátraikat, hogy az árusok, és a vendégek is, védve legyenek a naptól. Gépkocsiforgalomtól lezártuk az „Erzsébet körút” egy részét, hogy mindenki nyugodtan sétálhasson szép, virágokkal sugárzó parkunkban. Egy kis részt meg is locsolt a véletlen. És az emberek jöttek, családok csillogó szemű gyerekekkel, körülülték a „Múzeum téren” felállított asztalokat, a sátrak alatt. Nagy örömmel láttuk a gyerekek, fiatalok seregét!

Elérkezett az idő a hivatalos megnyitóra. A Múzeum lépcsője előtt felsorakozott Bali István, Blacktown polgármestere, aki a NSW-i képviselőház tagjává lépett elő. Mellette állt Korompay Klári a Magyar Katolikus Közösség elnöke, Dr. Bakoss István az Igazgatósági Testület elnöke, és Gönye Judith a Szt. Erzsébet Otthon vezérigazgatója.

Dr. Gruber Attilára, Magyarország ausztráliai nagyköveteire vártunk, aki sajnos gépkocsi hiba miatt

készt. Bali Istvánnak a választásokhoz kellett sietni, így a hivatalos megnyitót elhalasztottuk jövőre. Az emberek sokasága egyébként is egymás üdvözlésével volt elfoglalva és már indulóban voltak a szentmisére, amit Ft Edmund Kenny tartott, mert Dénes atya még mindig távol van. Az Ige hirdetését Nt. Péterffy Kund végezte a tőle megszokott szép és mély érzésű gondolatokkal összefűzve. A hívők megtöltötték a kápolnát, és elismerésüket fejezték ki annak felújított szépségéhez. A kápolna tatarozása kis vagyonba került, ami a közösség adományaira támaszkodva lesz befejezve.

Alig volt vége a szentmisének, már hosszú sorban álltak az emberek az orrcsiklandozó illatokat árasztó konyhasátor előtt. Kedves jó barátaink, a Délvidéki Magyar Szövetség tagjai, az idén is, a múlt évtizedekhez hasonlóan dolgoztak kedvesen, lelkesen és fáradságot nem kímélve a finom ételek elkészítésén és kiszolgálásán. Töltött káposzta, rántott hús és a közkedvelt délvidéki kolbászok hatalmas mennyisége került az ember elé. Vidáman, nevetgélve beszélgettek a finom ételekért sorban álló emberekkel. Tudomásunk szerint türelmesen, panasza nélkül várták, amíg rájuk került a sor. Általános vélemény szerint a sorban állás csak növelte az étvágyat. És amikor már mindenki – aki fogyókúrán volt az is – több, mint eleget evett, került sor a lángos sütésre. A múlt év tapasztalata szerint sem töltött káposztából, sem lángosból nem lehet eleget készíteni. Legsikeresebb konyhai termékeink! Ez az idén is bebizonyosodott. A töltött káposzta mind elfogyott és a 300 – háromszáz! – lángos is hasonló sorsra jutott. Egy büszke nagyapja elárulta, hogy unokái ezentúl minden nap lángost akarnak enni. De hasonló volt az eredmény a tészta körül. Vették, ették vagy dobozokba csomagolva vitték a finomságokat haza.

S amíg az emberek gondtalanul eszegettek, iszogattak az asztalok körül, a 2RRR hírekkel és nívós műsorral szórakoztatta a közönséget. Hlosvay Gusztí, a 2RRR igazgatója a „JET LAG 66” énekeiseivel és zenészeivel ragadtatta el a hallgatókat olyannyira, hogy egyesek, felnőttek, gyerekek egyaránt, tánra is perdültek. Jó volt látni a népviseletbe öltözött – talán második, vagy harmadik generációs – gyerekeket. Azokat különben sem hanyagoltuk el. Ugráló kastély, póni lovacska – lovasgólásra és simogatásra, – és kézügyességekkel tartottuk őket elfoglalva.

Egyik látogatónk megjegyezte, hogy

sokáig emlékezetében lesz egy árnyékos fa alatt ülő mosolygó fiatal leány, aki festette az őt körülvevő gyerekek arcát, órákon át. Ellenállhatatlanul népszerű volt a fagyalt, korra és nemre való tekintet nélkül. Öröm volt látni ex-gondozási igazgatónk, fiával együtt osztogatni a hideg nyalókát hat színben és ízben. Még szürke fagyalt is volt, ami szeszamagból készült és nagyon ízlett mindenkinek. (köszönjük szépen Rodney és Matthew!)

A cserkészek 3066 kávézója is sürűn látogatót volt. A nagy ebéd után mindig jólesik egy finom csésze kávé, és a 3066 kávéház változatos készítményei a legnagyobb bírálatot is kibírták. Nagyszerű volt a sátrakkal együtt. Mint mindig, most is köszönjük a „Jó munkát!”

A Canberra-i Magyar Nagykövetség tagjai Dr. Gruber Attila nagykövet vezetésével, Geiger Mihály főkonzul a feleségével, Geiger Erika konzuli ügyintéző, Dr. Haszonics Diána konzul és Lukács Gábor konzuli ügyintéző képviselték Szülőhazánkat. Köszönték, hogy meghívtuk őket, nagyon jól érezték magukat. Elismeréssel adóztak a barátságos magyaros légkörért, a vendéglátásért és ellátásért, amit a vezérigazgatótól és tőrszétől kaptak. Kiválóan minősítették a rendezés mindenre kiterjedő részleteit. Élvezettel beszélgettek a magyar közönséggel, és kimondottan ízlett nekik, amit a tányérra tettünk.

Másfél óra volt a tanácsadás ideje, ami éppen elegendő volt az egymást felváltó két konzulnak a felmerült ügyek elintézésére. S ami legjobb: itthon érezték magukat az Otthonban. Jövőre is szívesen eljönnek.

A nap teljes pénzügyi és társadalmi siker volt. Bankigazgatónk mosolya megnőtt és a magyar közösség a parkban – a mi kis Magyarországnakban – a lehető legjobban érezte magát. Új barátságok kezdődtek és a régi felújulva lettek még jobbak. Észrevételeink szerint az idén több család, több gyerek és ifjú volt a megszokottnál. Ez az igazi társadalmi siker jele. Rengetegen dolgoztak önmagukat túlteljesítve, szabad idejüket feláldozva, és ellenszolgáltatásért csak egy kézfogást, egy óvatos bordaropogató ölelést, és mosolygó köszönetet várva. Ez az igazi magyar szellem.

Vendégeinket biztattuk az Otthon érdekesebb részeinek látogatására. A kápolna melletti társalgóban az 56-os Szabadságharc képei díszítik a falat. A tavalyi megemlékezésről DVD-t lehetett kapni és még van néhány példány (\$20). A Szent Margit társalgót és lakószobákat összekötő folyosó „Straub Mária Galéria” lett, ahol Straub Mária az Otthonnak ajándékozott, szépen bekeretezett, gyönyörű, művészi tapétái díszítik a falat. Sajnálhatja, aki nem tekintette meg a szobákban lévő képeket.

A Szabadságharcosok emlékműve is új helyet kapott az „Emlék Parkban”. Az Otthon vezetősége, az alkalmazottai, lakói, tehetségük és erejük legjavával büszkén őrzik hagyományainkat és kultúránkat. Aki ezt nem veszi észre, és bírálja az Otthont, az sajnálatosan téved.

A nap egyik legnagyobb gondja volt a rendezők, főleg a vezérigazgató hollétét meg tudni. Mindenütt ott volt, és a következő pillanatban, már valahol máshol igyekeztek a helyzeten javítani, az emberekkel érintkezni,

tájékozódással ellátni a kíváncsiakat. Hála annak, aki feltalálta a hordozható „okos” telefont, amivel ha látni nem is, de beszélni lehetett a Búcsú vezetőjével és munkatársaival.

Még pontos adatok nem állnak rendelkezésünkre. Számlák jönnek, fizetések mennek, de azt már tudjuk, érezzük és reméljük, hogy a tavalyi szintet, \$ 32 000-et, valószínűleg elértük.

A végeredmény az anyagi haszon túl társadalmi siker volt. A légkör barátságos, megelégedett volt a szép, nyugodt környezetben, a Szent Erzsébet Otthon gyönyörű parkjában. Forró páter, Mater Klotild és az

elmúlt ötven év áldozatos, önfeláldozó vezetői örömmel figyelheték égi otthonukból, hogy munkájuk nem volt hiábavaló.

A jelenlegi vezetőség mindent elkövet, hogy a további évek is hasonló boldog, kényelmet nyújtsanak idős magyar honfitársainknak. Úgy legyen!

Utóirat: A Búcsú utáni napon egy „Zsuzsika” nevű kedves hölgy felhívta az Otthont, tudatta velünk, hogy remekül érezte a magyaros vendégszeretet, barátság, kedvesség és természetesen a finom ételek miatt. Kérte, hogy a jövő évi Búcsún segíthessen, mint önkéntes, és elárulta, hogy nagyszerű cseresznye levest tud készíteni. Még a telefonszámát is megadta. Nem várt siker!

Viszontlátásra 2018. november 18-án Zsuzsika! És természetesen mindenki más is!

(A Magyar Élet sajnálja, hogy késve jelenik meg a beszámoló, amit vártunk, de valahogy nem érkezett meg. Jó hogy most szóba került, így készségesen pótoljuk a mulasztást.)

Téliésítés

Egyrészt 176-151-174, másrészt 0-2-4. Találós kérdés is lehetne egy sportkvízben, hogy mit fednek ezek a szám-sorok. Nos, ha szabad a gazda, akkor elárulom: a nyári, illetve a téli olimpiákon szerzett eddigi magyar érme-keket. A különbség szembeütő, pedig mindkét évszak megtalálható hazánkban, csak épp a havas-jeges sportágak egy részének magas szintű üzéséről le kellett mondanunk az 1920-as trianoni diktátum után országunk területének kétharmada, egyben a megfelelő te-repviszonyok elvesztésével együtt. (Adjátok vissza a hegyeimet! — ahogy Wass Albert írta 1949-es regényében, természetesen hiába.) Nem véletlenül mozogtunk tehát idegenként az 1924-ben Chamonix-ban elindult téli seregszemlék legtöbbször, némi vigaszt leg-feljebb az nyújthatott, hogy a földkerekség zöme szintén így van ezzel hó és hideg híján. Viszont mi a nyári játékokon kis méretünk ellenére nagyhatalomnak számítunk, a kont-raszt tehát igen éles. Míg az osztrák sportriporterek a téli olimpiára edzet-ték a hangszáloikat, hogy aztán gom-bóccal a torkukban kürtöljék világgá az ikszedik alpesisí-diadalukat, ma-gyar kollégáik az uszodában, a kakak-kenu pályán, a pást vagy a szőnyeg mellett tették ugyanezt négyévente, más helyen és időben (időjárásban).

Eddig a műkorcsolya számított a mieink jeges mentevárának, hiszen ebben a sportágban szerztük mind a hat érmünket: a Rotter Emília, Szol-lás László páros 1932-ben Lake Pla-cidben és 1936-ban Garmisch-Parten-kirchenben bronzot, Kékessy Andrea és Király Ede 1948-ban St. Moritzban ezüstöt, Nagy Marianna és Nagy László 1952-ben Oslóban és 1956-ban Cortina d'Ampezzóban szintén bron-zot, valamint a jégtáncos Regőczy Krisztina, Sallay András duó 1980-ban, újra Lake Placidben, ezüstöt. A téli olimpia valahogy mindig idegen, távoli eseménynek számított, amely ugyan folyamatosan növelte a nagy-ságrendjét, de a nyárral sosem ve-tekedhetett. Csak összehasonlításké-pen: míg 2014-ben Szocsiban 88 nemzet mintegy háromezer versen-yője indult 15 sportág 98 számában, 2016-ban Rio de Janeiróban 207 nem-zet több mint tízezer képviselője 28 sportág 306 számában.

A nagyságrendi különbség valószí-nűleg örökre megmarad, nekünk, ma-gyaroknak különösen, de mintha kez-denénk „téliesíteni” magunkat, akár egy jól bevált balatoni nyaralót, mond-ván, használjuk ki a hideg szezont is. Köszönhető ez többek között annak a mintegy félmillió honfitársunknak, aki amatőrként rendszeresen hódol a sízés örömeinek, nekik máris kevésbé idegen a hangulat, a hófok, a csapadék halmazállapota és a mozgásforma. Ugyanez elmondható a korcsolyázók tízezreire, a téli csapatportok kirá-lyának számító jégkorong pedig cso-daszzerű hazai létesítmény-, eredmé-ny-és népszerűségbeli fejlődést produkált az elmúlt évtizedekben. Ott még nem tartunk, ugye, hogy a hegyeinket visz-szakapjuk, de a Hargitáról sikerült egy havasi gyopárt szednünk Miklós Edit személyében, aki a magyar alpesi sízést feltette a sportág térképére. Csíkszeredai illetőségű klasszisunk szocii hetedik helye s világtópás dobogós helyezése az Év sportolója-választáson szintén dobogót ért a szá-mára, azóta is a média egyik kedvence, tavalyi súlyos sérülése utáni lába-

SPORT

dozása, gyógyulása, visszatérése szin-te a kamerák előtt zajlott.

Miklós Editől mindenestre az új-rázás hatalmas bravúrnak számítana az egy hónap múlva kezdődő XXIII. téli olimpiai játékokon. A dél-koreai Pjongcsang kapcsán a világsajtó bul-tvárosabb része az észak-koreai atom-veszélyt sulykolja ezerral, persze már Riónál megszokhattuk, hogy a várható gondok részletes ecsetelése volt a kattintás- és olvasószám növelésének fő eszköze. Aztán mi történt? Egy na-gyobb balhé volt az olimpia alatt a brazil metropoliszban, azt is a Ryan Lochte „vezette” kapatos amerikai úszók generálták, nem a helyi banditák (ahogy azt megpróbálták beállítani). Pjongcsang felett most tisztul az ég, az észak-koreai diktátor, Kim Dzsong Un újévi beszédében békülékeny hangot ütött meg, megint működik a félsziget országainak vezetősége közötti „forró drót”, két év szünet után újrazajdódtak a kétoldalú tárgyalások, s az észak-koreaiak kijelentették, ott lesznek a déli játékokon. 1988-ban Szöulban ez még meghíusult, a részvételt lemondó Phenjanhoz csatlakozva a kubaik, az etiópok és a nicaraguaiak is bojkot-tálták a három évtizeddel ezelőtti nyá-ri csúcseseményt. Moszkva (1980) és Los Angeles (1984) világrendek közötti „ellenbojkottjait” követően azonban ezt a távolmaradást szinte már észre sem vettük, legfeljebb a ringben írta át az erőviszonyokat a karibiak hiá-nya.

Pjongcsangban nincs ring, s nagyon úgy néz ki, nem lesz bojkott sem, ami ráférne a megtépzott nimbuzó olim-piai mozgalomra. Mint ismert, a pályá-zók — Boston, Hamburg, Róma, Bu-dapest — folyamatos visszalépésével a 2024-es és a 2028-as nyári játékok megrendezése Párizs és Los Angeles ölébe hullott, miközben a NOB gyakorlatilag lehúzta a vécén 2014-ben elfo-gadott reformprogramját, az Agenda 2020-at. A 2026-os téli seregszemle kapcsán az elmúlt hónapokban Tiro-lban, Graubündenben és Münchenben is népszavazáson utasították el a pol-gárok, hogy a régiójuk — Innsbruck, St. Moritz és a bajor főváros — kandi-dáljon. Thomas Bach, a NOB német elnöke persze védi a mundér becsü-letét, mondván, a megváltozott körü-lmények között nem a minél több je-lentkező, hanem a legjobb pályázó megtalálása a cél, de ez igazából csak játék a szavakkal, főképp, ha sorra fogynak az érdeklődők. Pjongcsang, Tokió, Peking — a következő három olimpiának Ázsia ad otthont, ami plasztikusan jelzi a nyugati ózdkodást, nem csodálkoznánk, ha a 2026-os téli ötkarikás csúcsesemény a 2019 szept-emberi döntésnél Kazahsztánban lan-dolna. Arrafelé még van pénz, elhi-vatottság, biztonság, s az történik, amit az állami vezetőség akar.

Egyelőre azonban térjünk vissza 2018-ba: Pjongcsang légvonalban több mint nyolcezer kilométerre fekszik Budapesttől, s az egyszeri magyar em-ber azt sem tudja, eszik-e vagy isszák. Egyébként eredendően nem város, ha-nem megye, mintegy negyvenezres lakossággal Dél-Korea északkeleti ré-szén, Kangvon tartományban. A helyi-eken kívül akkor ismerte meg a világ, amikor pályázni kezdett a téli olimpia megrendezésére. A 2010-es és a 2014-

es házigazdaságról egy-egy paraszthajszállal lemaradt, a 2018-ast viszont már az első fordulón elvitte. S ez a település kerülhet a magyar sporttör-ténet arany oldalaira, főképp rövid pályás gyorskorcsolyázóink révén. A sportág 1992-ben Albertville-ben mu-tatkozott be az ötkarikás programban, a mieink hamar odakerültek az él-bolyba, Huszár Erika 2006-os torinói negyedik helye 1500 méteren az eddigi legjobb eredmény, de a további két ötödik és két hatodik hely sem kutya.

Az idén pedig minden esély megvan az első éremre, sőt, az első aranyra! Emlékszem, három évvel ezelőtti hiába lett világbajnoki ezüstérmes Liu Sha-olin Sándor, nem tudott az Év spor-tolója-választáson a top 10-es listára kerülni, most viszont már biztosan ott lesz a dobogón, jelezve saját maga mellett sportága hazai presztízisének növekedését. S nem egyedüli esélyes, öccse, Liu Shaoang (édesapjuk kínai, édesanyjuk magyar), valamint a női és a férfi váltó egyaránt a legjobbak közé szágulhat a szenzációs 2017-es eredmények alapján. Persze tudjuk, a jég igen csúszós, a bukások szervesen hoz-zátartoznak ehhez a sportághoz, így lehetett például olimpiai bajnok min-den idők egyik legnagyobb megle-petéseként az ausztrál Steven Brad-bury 2002-ben férfi 1000 méteren. Gyakorlatilag csak ő maradt állva a döntőben...

Furán hangzik, de igaz, hogy a ma-gyar érem minden bizonytalanság el-lenére szinte papírfornának számí-tana. A mi Sanyink mindenestre nem szívbjajos, amikor legutóbbi interjú-jában szembesítettük vele, hogy pazar világtópás szereplésének köszönhetően olimpiai esélyesnek tartják, azt válaszolta: „Nagyon helyes!” Nem az a célpesszímista hozzáállás, de ha ez kell a történelmi téli aranyhoz...

Deák Zsigmond
(Nemzeti Sport)

Éjjelente még mindig az olimpiáról álmodik

Valószínű, hogy egy átlagember már összetört volna mindazok után, amiken Miklós Edit — az alpesi szakág történetének egyetlen magyar klasszis-versenyzője — keresztülment az elmúlt években. A 29 éves csíkszeredai síző azonban az újabb, múlt szombati keresztzalag-sérülését követően is optimista, és immár egy budai étte-remben hozta ország-világ tudomá-sára: fél év múlva újra lécet csatol, már csak azért is, mert ezúttal jóval kisebb a baj, mint tavaly ilyenkor volt.

Az MTK sízője ugyan mankóval sántikált be a sajtóbeszélgetésre, és miután helyet foglalt az asztalnál, fel-tette frissen operált jobb lábát a szé-ke, ettől eltekintve már-már vidámnak tűnt — legalábbis összetörtnek nem —, és valóban nem csupán felvett póznak láttuk rajta azt a pozitív szemléletet, amelyet a havas lejtőkön eltöltött évek alatt magáévá tett.

„Próbálok nem csüggedni. Lénye-gesen egyszerűbb lesz most a rehabi-litáció, már csak azért is, mert tavaly mindkét lábamat műtötték, most pe-dig csak a jobbát — mondta a beszél-getésen a lesiklásban 2014-ben olim-piai hetedik helyezett sportoló.

„Rövidebb is lesz a felépülés, mint az előző, de konkrét időpontokat nem beszélünk meg.

A mostani rehabilitáció egyszerűbb lesz, mint a tavalyi volt

Ami biztos, hogy azt a bizonyos hat hónapot feltétlenül kivárjuk a sízés-sel.” A sportoló hangsúlyozta: nem rásért a tavaly keresztzalag-szaka-dással műtött bal lábára, hiszen most a jobb térdét kellett megoperálnia Christian Schenk professzornak egy Innsbruck melletti klinikán.

„En is olvastam azokat a Facebook-kommentárokat, amelyek szerint túl korán tértem vissza a havas lejtőkre, még nem lett volna szabad erőltetnem a versenyzést. Azoknak, akik ezt gondolják, csak annyit üzenek: százszáza-lékos állapotban voltam a fizikumomat illetően, és az alpesi sízés különleges sport — csak versenyzéssel lehet visszanyerni a formát, illetve újból bejártni az idegpályákat. Egyszerűen nincs más megoldás” — hangsúlyozta Miklós Edit.

Stark Márton, az alpesi szakág szövetségi kapitánya nem titkolta: Miklós Edit betölthetetlen úrt hagy maga után a Pjongcsanghi magyar olimpiai csapatban. „Még elnökségi

döntésre várunk azzal kapcsolatban, hogy ki vagy kik indulnak a magyar sízek képviselőjében — mondta a kapitány. — A férfiaknál Samsal Dalibor és Kékesi Márton közül az egyik versenyezhet, a hölgyeknél ta-lán Kozma Szonja indul alpesi kom-binációban. De ez még nem végleges.”

Mint ahogy az sem, hogy Miklós Edit ott lesz-e négy év múlva a pekingi téli olimpián. „A korom miatt nyugodtan ott lehetnék, hiszen 2022-ben csak 33 éves leszek — fogalmazott.

— Csakhogy az még olyan messze van, és annyi a bizonytalansági té-nyező. Lépésről lépésre tűzők ki cé-lokat magam elé, egyelőre azzal is beérem, ha valaki garantálná, hogy rajthoz állhatok a 2019-es alpesi világbajnokságon a svédországi Aréban. Nem szégyellem, inkább lelki, sem-mint fizikai támaszra leszek szükségem a rehabilitációm során, már fel is vettem a kapcsolatot Vura Márta sport-pszichológussal. Nem könnyű feldol-gozni a történeteket, reggelente, amikor felébredek, még sokszor az édes álom hatása alatt vagyok, és amikor kipat-tan a szemem, csak akkor döbbenek rá, hogy te jó isten, én most nem utazhatok az olimpiára, mert megsé-riült a jobb térdem. Azért biztos, hogy nézni fogom a tévében a versenyeket.

A csapatom — az edzőm, Stefan Ablanalp, a fizioterapeutáim, Za-kariás Éva és Zsolt és a mened-zserem, Kaszó Klára — sokat segít, jólesik a támogatásuk, a szeretetük, miként az is megható, hogy ennyi újságíró volt kíváncsi a hazaérkezé-semre.”

Miklós Edit arról is beszélt, hogy tucatszámra kapja az erőt adó In-stagram-üzeneteket a havas lejtők száguldo cirkuszának a bajban ös-szertartó résztvevőitől, a világsztárok egyöntetűen azt írják: tartson ki, és visszavárják a szeptemberben kezdő-dő új szezonban.

S hogy valamivel a sajtóbeszélgetést megszervező szponzor is jobb kedvre derítse a versenyzőt, Edit már át is vehette vadonatúj városi terepjáróját a négykarikás autómárka honi for-galmazójától.

Ch. Gáll András
(Magyar Idők)

Fucsovics állta a sarat

Fucsovics Márton 6:4, 7:6 (7-3), 6:2-re kikapott a 19-szeres Grand Slam-bajnok Roger Federertől.

A világranglistán 80. magyar először találkozott versenykörülmények között a sportág történetének legeredményesebb játékosával — tavaly együtt edzettek pár napot Svájcban -, a remek hangulatot ezúttal is telt ház, azaz 14 800 néző garantálta a Rod Laver Arenában.

A pályán adott nyilatkozatában Federer méltatta Fucsovics teljesítményét: „Jól és tisztán játszott, igazából csak két szett és brékelőny után dőlt el a meccs. Ilyen hátrányban már nehéz mentálisan összeszednie magát egy játékosnak, ezzel együtt gratulálok és sok sikert kívánok neki.”

Kiderül a világ egyik leglátogatottabb szobrának rejtélye

A világon több híres szobor létezik. Van olyan, amelyet több száz évvel ezelőtt faragtak, míg más darabok közterületeken állnak, és ugyanolyan népszerűek, mint a múzeumban őrzött társaik. New York esetében először mindenkinek a Szabadság-szobor jut eszébe, de van a városban egy másik szobor is, amellyel minden évben tízmilliók készítenek közös fotót.

A tőzsde világában különös elnevezésekkel illetik a felfelé tartó, emelkedő piacot, és a csökkenő piacot is. Amikor egy a piac jól teljesít, és növekszik, akkor azt bullish, magyarul bikapiacnak nevezik. Ennek ellentéte a bearish, azaz medvepiac.

Közgazdaságot oktató helyeken úgy tanítják, hogy a kettő közötti különbséget úgy lehet szemléletesen megjegezni, hogy míg a bika FELöklél a szarvával, addig a medve LEcsap a mancsával.

A bika, mint jelkép, már az ősi mitológiákban is fontos szerepet kap, bizonyos vallásokban szent állatnak számít. Azonban van egy bikaszobor, amit a tőzsde, a kapitalizmus tisztelőire emeltek, és amihez évente több tízmillióan látogatnak el.

Ez a Wall Streeten található Támadó bika (Charging Bull) nevű szobor.

A szobrot 28 éve állították fel New York belvárosában, az üzleti negyed szívében, néhány tömbnyire a New York-i tőzsde épületétől.

A szobrot egy olasz, **Arturo Di Modica** nevű művész készítette el. Ára 360 ezer dollár volt, és a New York-i tőzsde volt a megrendelő.

Ez mai érteken 696 ezer dollár lenne. Di Modica azt mondta, hogy a szobor az 1987-es tőzsdekrach előtt tiszteleg, és az amerikai emberek erejét szimbolizálja.

Akkor azt is mondta, hogy szerinte az USA egy olyan ország, ahol bárki elér

Egyperces tudomány

heti álmait kemény munkával – írja a Business Insider.

A bika népszerűségére több elmélet is van. Egyfelől a bika sokféle dolgot jelképez: az Egyesült Államok bátorságát, pénzsóvárgását és magának a Wall Streetnek is a jelképe.

A szobor eredetileg az 1989-es karácsonyi vásár fenyegetésére készült, de a rendőrök a szobrot elszállították, de akkora volt a közfelháborodás, hogy újra kiállították, és a mai napig a Bowling Greenen áll.

A bika azonnal híres lett, már 1993-ban az Egyesült Államok legnépszerűbb szobrának választották.

Sikerének titka méretéből is fakad, míg mások szerint az emberek azért szeretik meglátogatni, mert a világ vezető hatalmát szimbolizálja.

A szobor súlya 3,5 tonna, hossza 4,9 méter.

A bika rendkívül népszerű a turisták körében, gyakorlatilag lehetetlen napal olyan fényképet készíteni halandó

ember számára, hogy ne lógna be egy másik látogató.

A turisták a bika különböző részeit ragadják meg: lógnak a szarván, turkálnak az orrában, fogdossák izmos testét, és nem maradnak érintetlenül az állat heréi sem.

Tehát több jó válasz is létezik arra, hogy miért ilyen népszerű az ikonikus szobor, de talán a leginkább azért híres, mert már híres.

Érdekesség, hogy 2017 elején felállítottak egy másik szobrot, épp a bikával szemben. A Félelmet nem ismerő lány (Fearless Girl) egy vállalat kérésére készült el, és a nemi egyenlőtlenség elleni küzdelmet szimbolizálja.

A lány szobra csak 2018 februárjáig maradt a téren.

Természetesen a szoborpáros már teljesen új értelmezést ad a bikának, és erős feminista töltetet ad a térnek, ahogy az apró törekeny lány bátran szembeáll a hatalmas, támadó bikával.

Hol volt, hol nem volt, élt egyszer egy gazdaságban száz tyúk és az öreg kakas.

A tyúkász – aki már maga is benne járt a korban – átérezvén az öreg kakas helyzetét, úgy gondolta, ideje lenne fiatalítani.

El is ment a piacra, s hazaállított egy fiatal hím baromfival, aki imígyen szólott öreg társához:

– No most urambátyám, csak nyugodtan húzódjon a szemétdomb sarkába, a továbbiakban ellátom én ezt a száz tyúkot!

Az öreg – félve a nyugdíjjal járó hátrányoktól – kompromisszumkészen állt a kérdéshez...

– Ugyan öcsém! Nagy a baromfiudvar, sok a tyúk, megférünk itt ketten is.

Osztozunk meg fele-fele alapon. Tiéd ötven, nekem is marad annyi!

– Hogy gondolhatsz ilyet urambátyám! – replikázott a fiatal kakas – Csak nem képzeld, hogy a négy diplomámmal, többször százhusz órás tanfolyamaimmal, manager szemlélettel belemegyek ilyen alantas alkuba? Enyém mind a száz!

– Jól van öcsém, de legalább tízet hagyj nekem, mégse töltssem haszontalanul öreg napjaimat...

– Szó sem lehet róla! Az én peckes sarkantyúmnak, égővörös tarajomnak, érces hangomnak, hatalmas teljesítménymutatómnak – már megbocsáss – a te korodban nyomomba se érhetesz.

– Azért próbát tehetnénk...

– ... próbát?

– Azt! Fussunk versenyt itt a kerítés mellett. Aki nyer, azé a száz tyúk!

– Versenyt? Futni? Veled?

– Persze. Korunk a verseny kora, miért ne?

Ebben is maradtak.

Felálltak a rajtvonalra, s a legöregebb tyúk kárálására megkezdődött a verseny...

Szedte a lábát az öreg, taktikusan szaladt utána a fiatal, beosztva erejét a hajrára gondolva, mikor éktelen dörrenés hallatszott, s a fiatal kakas véres tollcsomóként kenődött föl a kerítésre...

A gazdaság tornácán éktelenül káromkodott a tyúkász, miközben újratöltötte a puskáját:

– Már a harmadik kakast veszem meg, és ez sem a tyúkokat szereti...

Beszélget a katolikus pap a rabbival: – Mondd, mikor térsz el attól a hülyeségtől hogy nem eszel disznóhúst?

Mire a rabbi:

– Az esküvődön.

NA NE...

– Ki az abszolút bombanó?

– ???

– Aki ha bemegy az éléskamrába, a kolbászok felállnak.

– Mit énekel a molylepke a szekrényben?

– ???

– Eddablúzt...

Nászéjszaka után a férj megkérdi újdonsült feleségét:

– Mondd drágám, ugye én voltam az első férfi, akivel együtt aludtál?

– Igen, ebben teljesen biztos lehetsz. A többiekkel egy perccel se aludtam egész éjszaka...

Az élet akkor kezdődik, amikor a gyerekek elköltöznek, és a kutya is megdöglik végre.

Elhalálozik a családfő. A temetésen a pap nagyon szívhez szóló beszédet mond, külön hangsúlyozva, milyen remek apa, férj volt az elhunyt.

Az özvegy színpadon odaszól legnagyobb fiának:

– Fiam, nézz már bele a koporsóba, lehet, hogy nem jó temetésre jöttünk!

Két barát beszélget:

– Miért állsz ki az erkélyre, amikor az anyósod énekel?

– Tudod, nehogy azt higgyék a szomszédok, hogy verem.

A tanító néni kérdezi Pistikétől:

– Ha van 150 forintod és kérsz apukádtól még 200 forintot, akkor mennyi pénzed lesz?

– 150 forintom.

– Kisfiam, te nem ismered az összeadást.

– A tanító néni meg nem ismeri az apukámat.

Móricka hazamegy az iskolából, és újságolja az anyjának:

– Anya, képzeld, a tanító néni ma megkérdezte tőlem, hogy van-e húgom vagy öcsém, aki ide fog járni az iskolába.

– Nahát, milyen figyelmes a tanító néni, hogy így érdeklődik a családunk iránt!

És mondtad neki, hogy egyetlen gyerek vagy?

– Igen.

– És mit felelt?

– Azt, hogy hál Istennek!

Tanár úr kérem

Válaszok a legutóbb feltett kérdésekre a válasz: 1. A Great Western, 2. Kukrinak, 3. Conakry, 4. Triceratopsnak, 5. Pierre Trudeau, 6. Umbriaé, 7. Rövid kabát, 8. Alessandro Scarlatti operái, 9. Mianmarban, 10. A lakkipasztétú anyagcsere-termékből.

E heti kérdéseink:

1. Mi a neve a II. világháború legeredményesebb brit vadászgépének?

2. Melyik ország uralkodója volt I. Idrisz?

3. Milyen fajtájú drágakő az 536 karátos India Csillaga?

4. Kinek melyik szimfóniájának egyik tétele a menetelés az akasztófához?

5. Milyen uralkodói címe volt a spanyol királyok elsőszülött fiának?

6. Melyik dal volt 1944-ig a Szovjetunió himnusza?

7. Melyik a leghosszabb folyója Mianmarnak?

8. Melyik labdajáték baszk neve jai alai?

9. Milyen eredetű az államcsíny jelentő puccs szó?

10. Melyik országban fekszik a lefolyástalan Isszik-kul tó?

Válaszunkat a jövő heti újságban olvashatják:

Összeböngézte: B. L.

Repülőjegyek, külföldi utak, rokonok kihozataláért forduljon Szabó Edith több évtizedes gyakorlattal rendelkező utazási ügynökhöz.

ÚJ CÍM!

302 - 306 Waverley Rd. East Malvern VIC 3145

Tel.: (03) 9534-0901, Fax: (03) 9534-8679

Website: www.aclandtravel.com.au

License No.: 30016

Korona Concierge

Igazi különlegességekre vágyik? Ajánljuk Önnek concierge szolgáltatásunkat! Tekintse meg a www.koronaconcierge.com oldalt. Gondosan válogatott prémium utazási élményekben vehet részt és felejthetetlen emlékekkel térhet vissza.

Reméljük hamarosan Önt is elégedett utasaink körében üdvözölhetjük!

Tel.: 9801-8887, E.Mail: zack@koronaconcierge.com

Gizi! Te vagy az? Ez aztán a plasztikai műtét!..a büdös életbe!

(N.A.)

Február 5. hétfő	Február 6. kedd	Február 7. szerda	Február 8. csütörtök	Február 9. péntek	Február 10. szombat	Február 11. vasárnap
A műsoridőt magyarországi időzónában adjuk						
05:25 Kulturális Híradó 05:55 Öt kontinens 06:25 Világ 06:45 Summa 07:15 Hogy volt?! Balázs Fecó és a Korál 08:10 Német nyelvű hírek 08:20 Orosz nyelvű hírek 08:25 Kínai nyelvű hírek 08:40 Isten kezében 09:15 Rome Reports - Vatikáni Híradó 09:45 Talentum (2003) Choli Daróczy József-Som kon som... Ma az egyik legismertebb cigány költő, műfordító, az első cigány nyelvű újság megalapítója. 11:10 Angol nyelvű hírek 11:25 Hotel Kikelet (1937) Magyar filmvígjáték (ff.) Szereplők: Páger Antal (Földi Péter), Kabos Gyula (Megyeri Boldizsár), Turay Ida (Zsófi), Tőkés Anna (Földi Mária) Nászút csak egyszer van egy ember életében. Jobb esetben. A Mecsek alján lévő Hotel Kikeletbe érkezik Zsófi és Boldizsár, ahol a hotel igazgatónője nagyszerű érzékkel vezeti az elegáns szállót. Egyedül titkára - aki inkognitóban a férje -, érzéskivetettnek magát. 12:50 V4 Híradó 13:00 Híradó 13:20 Életkor 13:45 Ízörzők (2012) Harta a bútorfestészetéről is ismert, 3800 fős Bács-Kiskun megyei nagyközség. 14:20 Öt kontinens 14:50 Család-barát 16:30 Roma Magazin 17:00 Domovina 17:35 <i>Hazai érték</i> Ízörzők (2016) Tevel Tolna megye egy szép fekvésű völgyében helyezkedik el. 18:10 <i>Hazai érték</i> Gasztroangyal - Eszlik, iszik, sosem alszik... (2013) Hortobágy 19:05 <i>Hazai érték</i> Itthon vagy! A Mecsek hegység 19:25 <i>Hazai érték</i> Hazajáró (2015) Polyána - Kalandozás a kaldera körül 20:00 Hogy volt?! Tokody Ilona a Zeneakadémia növendékeként 1972-ben megnyerte a Kodály-énekesnői versenyét. Énekesnő vagyok. Akárhol a világban, mindenütt ..." 21:00 Híradó 21:25 V4 Híradó 21:35 Ridikül 22:35 Honfoglaló 23:30 Kulturális Híradó 00:00 Mindenki Akadémiája 00:35 Magyar történelmi arcképcsarnok (2001) Nagy Imre (1896-1958) Életrajzi vázlat a mártírhalált halt miniszterelnökről. 00:50 Szabadságunk harcossai - 1956 Magyar tévéfilm 00:55 Himnusz 01:00 Híradó 01:20 Angol nyelvű hírek 01:35 Kívánságkosár - válogatás 02:30 Miért beszél annyit Mrs. Piper? (1967) Magyar bűnügyi tévéfilm (ff.) 03:40 Van képünk hozzá (2012) klasszikus rádióbaré-jelenetekből. 04:30 Világörökség Portugália Angra do Heroísmo 05:00 Híradó 05:15 Angol nyelvű hírek	05:25 Kulturális Híradó 05:55 Novum 06:25 Család'18 06:50 Magyar gazda 07:15 Hogy volt?! Bánki Iván - 80 hosszú évtizedekig volt a Magyar Televízió rendezője. 08:15 Német nyelvű hírek 08:20 Orosz nyelvű hírek 08:30 Kínai nyelvű hírek 08:45 Református ifjúsági m. 08:50 Református magazin 09:25 Evangélikus ifjúsági m. 09:30 Úton-útfélen 09:50 Talentum (2000) Nagy László 10:25 Kótai József - Engedelmeskedni az anyagnak - Kótai József ötvösművész portréja (2014) 11:25 Angol nyelvű hírek 11:35 Miért beszél annyit Mrs. Piper? (1967) Magyar bűnügyi tévéfilm (ff.) Szereplők: Gobbi Hilda (Mrs. Piper), Mádi Szabó Gábor (Mr. Marshall), Avar Gábor (Mr. Marshall), István (Mr. Westerby), Garas Dezső (Goddard detektív), Halász Judit Halló... egy gyilkosságot szeretnék bejelenteni... azt hittem ez megdöbbent magát, mert engem aztán igen... Hogy? A nevem? Mrs. Piper. Hol laknék? A takarítónő mondataival kezdődik ez a háborzongatóan derűs, fordulatos bűnügyi történet. 12:50 V4 Híradó 13:00 Híradó 13:20 Család'18 13:45 Szerelmes földrajz Persányi Miklós állatkerti főgazdát, biológus. 14:15 Térkép 14:45 Család-barát 16:20 Srpski ekran 16:55 Unser Bildschirm 17:25 Útravaló 17:40 <i>Hazai érték</i> Ízörzők Kaposújlak 2017-es évadának első epizódja a somogyi megyeszékhely közvetlen szomszédságában. 18:15 <i>Hazai érték</i> Gasztroangyal - Eszlik, iszik, sosem alszik... (2013) Délvidék 19:15 <i>Hazai érték</i> Itthon vagy! Esztergom 19:30 <i>Hazai érték</i> Hazajáró (2015) Gyalui-Havasok 20:00 Van képünk hozzá (2012) Magyar szórakoztató műsor Válogatás klasszikus rádiókabaré-jelenetekből. 21:00 Híradó 21:25 V4 Híradó 21:35 Ridikül 22:35 Honfoglaló 23:30 Kulturális Híradó 00:05 Mindenki Akadémiája 00:35 Szabadságunk harcossai - 1956 00:40 Az én '56-om (2016) Kopeczky Lajos 00:55 Himnusz 01:00 Híradó 01:20 Angol nyelvű hírek 01:35 Kívánságkosár - válogatás 02:30 Miért beszél annyit Mrs. Piper? (1967) Magyar bűnügyi tévéfilm (ff.) 03:40 Van képünk hozzá (2012) klasszikus rádióbaré-jelenetekből. 04:30 Világörökség Portugália Angra do Heroísmo 05:00 Híradó 05:15 Angol nyelvű hírek	05:25 Kulturális Híradó 05:55 Nagyok Tőkéczi László A halála előtti utolsó nagy beszélgetéssel és életút interjúval emlékezünk a Széchenyi-díjas történész, egyetemi tanárra. 06:25 Kárpát expressz 06:50 Kék bolygó 07:15 Hogy volt?! Básti Juli felvételeiből 08:15 Német nyelvű hírek 08:20 Orosz nyelvű hírek 08:30 Kínai nyelvű hírek 08:45 Rome Reports - Vatikáni Híradó 09:10 A sokszínű vallás 09:50 Talentum (2000) Vakulástól látásig - Andrassy Kurta János szobrászművész. 11:20 Angol nyelvű hírek 11:40 Miért beszél annyit Mrs. Piper? (1967) Magyar bűnügyi tévéfilm (ff.) Szereplők: Gobbi Hilda (Mrs. Piper), Halász Judit (Miss Reynolds, „Vicky”), Mádi Szabó Gábor (Mr. Marshall), Avar István (Mr. Westerby), Garas Dezső (Goddard detektív), Az eddig látottak alapján legalább két-három gyanúsítottja van mindenkinek ebben a háborzongatóan derűs, szövevényes és fordulatos gyilkossági történetben. De kérem bizzanak Mrs. Piperben, és nyugodtan dőljenek hátra, mert ő akár élete árán is végére jár a borzalmaknak! 12:50 V4 Híradó 13:00 Híradó 13:20 Magyar gazda 13:45 Noé barátai 14:15 Novum 14:45 Család-barát 16:20 Hrvatska Kronika 16:55 Ecranul nostru 17:30 <i>Hazai érték</i> Ízörzők Pátk Székesfehérvár közvetlen közelségében egy méltán figyelemre méltó, egyáltalán nem átlagos település. 18:05 <i>Hazai érték</i> Gasztroangyal - Eszlik, iszik, sosem alszik... (2013) Tarpai szilva 19:05 <i>Hazai érték</i> Itthon vagy! Badacsony 19:30 Magyarország, szeretlek! 21:00 Híradó 21:25 V4 Híradó 21:35 Ridikül 22:35 Honfoglaló 23:30 Kulturális Híradó 00:05 Mindenki Akadémiája 00:35 Magyar történelmi arcképcsarnok (2000) Apponyi Albert (1846-1933) politikus, a Magyar Királyság Vallás-és közoktatásügyi miniszterének életét követhetjük nyomon. 00:55 Himnusz 01:00 Híradó 01:20 Angol nyelvű hírek 01:35 Kívánságkosár - válogatás 02:30 Miért beszél annyit Mrs. Piper? (1967) Magyar bűnügyi tévéfilm (ff.) 03:40 Van képünk hozzá (2012) klasszikus rádióbaré-jelenetekből. 04:30 Világörökség Portugália Angra do Heroísmo 05:00 Híradó 05:15 Angol nyelvű hírek	 Február 8. csütörtök 05:25 Kulturális Híradó 05:55 Magyar Krónika 06:25 Forint, fillér 06:50 Útravaló 07:10 Hogy volt?! Charlie 70 Horváth Károly, Liszt-díjas magyar énekes. Balett táncosnak készült. 08:10 Német nyelvű hírek 08:15 Orosz nyelvű hírek 08:25 Kínai nyelvű hírek 08:40 A sokszínű vallás 08:50 Kérdések a Bibliában 09:10 Kereszt-Tények Magyar vallási műsor 09:20 Így szól az Úr! 09:35 Talentum (2000) Széchenyi Zsigmond az író mint Afrika-vadász és útikönyvíró. A film különös hangsúlyt helyez a méltatlanul elhallgatott szépírói tevékenységére. 10:15 Elsősorban dokumentaristának vallom magam - Filmportré Molnár Editről 11:10 Angol nyelvű hírek 11:30 Törekeny boldogság (1966) Magyar tévéfilm Szereplők: Avar István, Böröndi Katalin, Csákányi László, Deák Sándor (Bíró), Domján Edit (Éva), Gobbi Hilda, Pirokska és Péter egymásra találnak egy zavaros farsang éjszakán. A régóta különélő házaspár ügyvéd és az elkeseredett övönöz között valódi érzelem, mély szerelem fejlődik ki. 12:50 V4 Híradó 13:00 Híradó 13:20 Kék bolygó 13:40 Opera Café 14:10 Magyar Krónika 14:40 Család-barát 16:15 Slovenski Utrinki 16:45 Alpok-Duna-Adria 17:20 <i>Hazai érték</i> Ízörzők Lipót aprócska, pár száz lelket számláló település. 17:55 <i>Hazai érték</i> Gasztroangyal Erdély 1 18:55 <i>Hazai érték</i> Itthon vagy! Északi várak 19:25 <i>Hazai érték</i> Hazajáró Udvarhelyi-dombság 20:00 Szenes Iván emlékkoncert 2011. 21:00 Híradó 21:25 V4 Híradó 21:35 Ridikül 22:35 Honfoglaló 23:30 Kulturális Híradó 00:05 Mindenki Akadémiája 00:35 Magyar történelmi arcképcsarnok (2000) Apponyi Albert (1846-1933) politikus, a Magyar Királyság Vallás-és közoktatásügyi miniszterének életét követhetjük nyomon. 00:55 Himnusz 01:00 Híradó 01:20 Angol nyelvű hírek 01:35 Kívánságkosár - válogatás 02:30 Törekeny boldogság (1966) Magyar tévéfilm 03:45 Szenes Iván emlékkoncert 2011. 04:35 Nyitott stúdió (1995) Huzella Péter dala - Kalácsa Fesztiválon, Miskolc 1995 05:00 Híradó 05:15 Angol nyelvű hírek	05:25 Kulturális Híradó 05:55 Mesterember 06:25 Iskolapad 06:50 Élő egyház 07:15 Hogy volt?! Veszélyes pillanatok 08:15 Német nyelvű hírek 08:20 Orosz nyelvű hírek 08:30 Kínai nyelvű hírek 08:45 Isten kezében 09:10 Katolikus krónika 09:40 Talentum (2000) Obersovszky Oby Gyula vagyok 1956-ban halálra ítélték, nemzetközi nyomásra menekült meg a köztől általi haláltól. 1963-ban szabadult, nem kerülhetett értelmiségi pályára, csak saját magának írta verseit, esszéit. 10:15 Bán Ferenc Túl a vízen... építésről A természeti formákkal, történelmi stílusokkal és a városi építéssel hatásaival kísérletező alkotó nyitott, de letisztult sajátos stílust teremtve reagál a társadalmi, kulturális élet változásaira. 11:15 Angol nyelvű hírek 11:30 Irány Mexikó! (1968) Magyar tévéfilm (ff.) Szereplők: Bodrogi Gyula (Gergely), Voith Ági (Teri), Latabár Kálmán (Csóré), ifj. Latabár Kálmán (Sanyi), Patocska Forga-tókönyvíró: Romhányi József; A mexikói olimpiára a Magyar Televízió is küld forgatócsoportot. A segédoperatőrök között nagy verseny folyik, ki legyen a szerencsés, aki utazik Gergely, az ambiciózus fiatal ember nagy eséllyel indul a versenyben mindaddig, míg nem találkozik Terivel, a csinos tornászlánnyal. Első látásra beleszeret 12:50 V4 Híradó 13:00 Híradó 13:20 Kósár 13:45 Rúzs és selyem 14:20 SzépMűvészet 14:50 Család-barát 16:25 Életkerék 17:00 Öt kontinens 17:30 <i>Hazai érték</i> Ízörzők NagykorúMájus végén, a cseresznyeszezon kezdetén érkezünk Nagykörűre. 18:05 <i>Hazai érték</i> Gasztroangyal (2013) Tarany 19:05 <i>Hazai érték</i> Itthon vagy! ERDÉLY 1. 19:30 <i>Hazai érték</i> Hazajáró (2015) Drávaköz - Hegyaljától Alfalukig 20:00 Önök kérték 21:00 Híradó 21:25 V4 Híradó 21:35 Ridikül 22:35 Honfoglaló 23:30 Kulturális Híradó 00:05 Mindenki Akadémiája 00:35 Szabadságunk harcossai - 1956 00:40 Az én '56-om (2016) Kiss Imre 00:55 Himnusz 01:00 Híradó 01:20 Angol nyelvű hírek 01:35 Kívánságkosár - válogatás 02:30 Irány Mexikó! (1968) Magyar tévéfilm (ff.) 03:50 Nyitott stúdió (1992) Méta együttes 04:05 Önök kérték 05:00 Híradó 05:15 Angol nyelvű hírek	05:25 Kulturális Híradó 05:55 Unió28 06:20 Itthon vagy! 06:45 Életkor 07:10 Hogy volt?! Tokody Ilona 08:10 Német nyelvű hírek 08:15 Orosz nyelvű hírek 08:25 Kínai nyelvű hírek 08:40 Gasztroangyal Téli Balaton 09:35 Talentum (2000) Taub János rendező, pedagógus, színházigazgató. 10:10 Rejtélyes XX. század - Kun Miklós műsora 10:40 Öt kontinens 11:10 Angol nyelvű hírek 11:25 A hölgy egy kissé bogaras (1938) Magyar filmvígjáték (ff.) Szereplők: Tolnay Klári, Ráday Imre, Gózon Gyula Gobbi Hilda Bimbi, azaz Takács Klára munkanélküli. Alberletben lakik, és fogalma sincs, hogy miből fog élni, hogy miből fogja kifizetni. De szerencsésére az előző albérlő, akinek volt egy ajánlólevele a Tormássy művek igazgatójához időközben bolondok házába került. 12:50 V4 Híradó 13:00 Híradó 13:20 In memoriam Gyarmany Tihamér A személyes hangulatú archív felvételek segítségével érzékletes képet kapunk a festőművész színes életéről és kiemelkedő életművéről. 14:15 OJD - Irodalom és könyv 26 percben Kányádi Sándor 14:45 Család-barát 16:20 Új idők új dalai A képregény 16:50 Hétvégi belépő 18:50 Térkép 19:20 Ízörzők (2012) Deszk Szegedtől 10 kilométerre 20:00 Dokuzóna - Válogatás a Palicsi Televíziós Szemle díjazott alkotásaiból 21:00 Híradó 21:25 V4 Híradó 21:35 A Bagi Nacsá Show 22:35 Tóth János 41. rész Csapatépítés 23:10 Kulturális Híradó 23:40 Opera Café 00:15 Evangélium 00:45 Az én '56-om (2016) Petró János 00:55 Himnusz 01:00 Híradó 01:20 Angol nyelvű hírek 01:35 KERTÉSZ PÉTER KÖSZÖNTÉSE Téli sport (1973) Magyar tévéfilm Vass Olga banktisztviselő, tudóbaját a tátrai előkelő hotelban gyógyítja. A költségekre nővére teremt elő pénzt, de hat hétnél tovább nem maradhat 02:55 A Dal 2018 1. elődöntő 05:00 Híradó 05:15 Angol nyelvű hírek	05:25 Kulturális Híradó 05:55 Térkép 06:25 Esély 06:50 Summa 07:15 Peru, Chile (2016) A VARÁZSLÓ PIRAMISA 07:45 Tőkéczi és Takaró: történelem és irodalom mindenkinek Ordass Lajos Tőkéczi László halála utána a műsor címe változatlan marad az iránta való tiszteletből. 08:15 Német nyelvű hírek 08:25 Orosz nyelvű hírek 08:30 Kínai nyelvű hírek 08:45 Önök kérték 09:50 Noé barátai 10:20 Angol nyelvű hírek 10:35 A Dal 2018 1. elődöntő 12:50 V4 Híradó 13:00 Híradó 13:20 Nagykamuti Jenő 13:50 Tiltott kastélyok Fugadi Bánffy Lovagteremben legelésző tehenek, feldúlt családi kripták, elpusztított birtokok - másfelől jussukat visszakövetelő magyar nemesek, akik nem fogadják el, hogy a történelem nem visszafordítható a Kárpát-medencében. 14:20 Tiltott kastélyok 2/2.: Uzoni Mikesek Magyar dokumentumfilmsorozat Az Erdélybe hazatelepülő magyar történelmi családok számtalan kihívással küzdenek meg. 14:55 Ismerd meg! 15:55 Ismerd meg! vetélkedő 16:50 Hétvégi belépő 18:55 Öt kontinens 19:25 Hazajáró 20:00 Gasztroangyal Emlékezzetek sütemények 21:00 Híradó 21:25 V4 Híradó 21:35 Magyarország első világháborúja II. rész - A nagy háború (2016) Magyar dokumentumfilm Gavrilo Princip a gyújtózsínor vége - Sarajevóban megöli Ferenc Ferdinánd főherceget és feleségét Hohenberg Zsófia főhercegnőt. 22:55 Hogy volt?! Malekék 23:55 Kulturális Híradó 00:25 OJD - Irodalom és könyv 26 percben 00:55 Himnusz 01:00 Híradó 01:20 Angol nyelvű hírek 01:35 Kassai István zongoraművész 02:30 MESEAUTÓBAN - VADNAY LÁSZLÓ Lovagias ügy (1937) Magyar filmvígjáték (ff.) 03:50 A hölgy egy kissé bogaras (1938) Magyarfilmvígjáték (ff.) de elszegődhet a vezérigazgató fiához gépirókissasszonynak... 05:15 Angol nyelvű hírek

Közönségszolgálat

Postacím: 1037 Budapest, Kumigunda útja 64.

Telefonszám: +36 1 759 5050

E-mail: kozonsegszolgalat@mtva.hu

Munkatársaink munkanapokon reggel 8 és este 18 óra között várják a nézők, a hallgatók telefonhívásait, és válaszolnak a beérkező levelekre. Munkanapokon este 18-tól reggel 8-ig, illetve a hétvégi és más szabadnapokon üzenetrögzítő fogadja a hívásokat.

MTVA - közmédiáközönségszolgálat -
írjon nekünk, telefonáljon nekünk.

apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések

Melbourne

Melbourne Melbourne

Sydney

Sydney

MAGYAR fogtechnikus nemcsak Gardenvale-i rendelőjében fogad ügyfeleket, de kérésre — előzetes megbeszélés szerint — saját otthonában is felkeresi. Telefonon 9596-6611 (Melbourne). Kérje Izabellát.

PAPLANT, dunyhát, párnát, ágyhuzatot legolcsóbban a készítőnél szerezheti be. Régi paplanját, párnáját kívánsága szerint újjáalakítjuk. Nagy választék importált selyembrokat, damaszt, argin, polieszter és cotton anyagokban. Abroszok, törülközők raktáron. SCHWARCZ PAPAN, 458 Glenhantly Rd., Elsternwick. Tel.: 9523-6616 (Melb.) Előzetes megbeszélésre vasárnap is kinyitunk.

Magándetektív

László nyomozó, Melbourne
Mindenféle ügyek nyomozása
0451 146-665

ÜDÜLJÖN BUDAPEST
belvárosában féláron.
informacios.ugyelet@gmail.com

72 ÉVES, SZOLID ÖZVEGY férfi vagyok. Rendezett körülmények között élek. Szerelnék megismerkedni egy 65-70 év közötti hölgygel, aki teljesen független és magányos. Csak Melbourneben élő őszinte hölgy hívását várom. Hívjon bizalommal: (03) 9792-0913

STEVE'S TAXI TRUCKS

Iroda, gyár és lakás
költöztetés.
Belső butor mozdítás,
Szemét szállítás.
Tel:
0419 897-559

2012-es évjáratú félédes, kiváló minőségű tokaji

bor nagyker áron eladó.

Esküvőre és bármi más családi eseményre kiváló nedű.

Olcsó postai kiszállítást biztosítunk.

Két tucattól ingyenes házhoz szállítást ajánlunk fel.

Tel: 0449 792-603
Toma Attila – termelő és importáló

Villanyszerelés

Hivja Barnát
0406 875-097

HAJÓKIRÁNDULÁS

Csatlakozzon magyar csoportunkhoz

DANUBE TRAVEL AGENCY

(33 éve a magyar és ausztrál úti közösség szolgálatában)

Hajóutak, repülőjegyek, autóbustúrák,
kocsibérlés a világ minden tájára.

Specialitásunk a magyarországi gyógyfürdők.

DANUBE TRAVEL AGENCY

Email: danubetravel@ihug.com.au

Tel: (03) 9530-0888 Mob: 0412 033-757

HIRDETÉSEK WEBOLDALUNKON

Olvasóink és hirdetőink figyelmébe ajánljuk a Magyar Élet új internetes honlapját!

www.magyarélet.net

BELLA MARINA

magyarul beszélő ügyvédnő

Forduljon hozzám bármilyen törvényes ügyével

- * Végrendelet készítése, végrehajtása, megtámadása
- * Örökség ügyek
- * Ingatlan adás-vétele és bérlése
- * Ingatlan vétel finanszírozása
- * Váloperek és családi ügyek
- * Pereskedés
- * Követségi hitelesítés

Fogadok ügyfeleket CAULFIELDI irodámban

Bambra Rd. Caulfield Victoria 3162

Telefon: (03) 9505-4999 Fax: (03) 9505-4899

E.Mail: marina@bellalawyers.com.au

MOVING OVERSEAS?

- Working with the Hungarian community since 1970!
- Specialist international mover
- Door to door service
- High quality packing
- Cars & Motorbikes
- Secure Storage
- Trust our 40 years experience

Call for an obligation free quote

1300 789 322

www.ossworldwidemovers.com

ÜDÜLJÖN BUDAPEST
belvárosában féláron.
informacios.ugyelet@gmail.com

MEGBIZHATÓ gyakorlattal rendelkező magyar házaspár idős emberek gondozását vállalja akár bentlakással is. Érdeklődés a (02) 9327-6399 vagy 0431-110-935 számon. (Sydney)

Megérkezett Magyarországról

a legfrissebb Sósorszesz gyógynövényes
masszázs gelék, vegyszerek.

*Sósorszesz Lunage Vadgesztenyes,
alkalmas a visszeres lábra.*

Sósorszesz Lunage Kalendulás nagyszerű izületre.

Ausztrália és New Zealand fehatalmazott forgalmazója.

Telefonon István: 0407 683-002 vagy (03) 9439-7067

Lower Plenty Vic. 3093 Australia

A Magyar Élet Kiadóhivatalának

Melbourne: P.O. Box 210, Caulfield, VIC 3162

Sydney: 22 Marinella St. Manly Vale, NSW 2093

Megrendelem

A Magyar Életet évre. Mellékelek \$-t.

Előfizetési díj egész évre (50 szám), GST-vel együtt \$ 200.-

Félévire (25 szám), GST-vel együtt \$ 100.-

Külföld egy évre \$ 300.-, NZ \$ 250.-

A Magyar Életnek régi előfizetője vagyok

új előfizető vagyok

Név.....

Cím.....

..... Postcode.....

A csekket HUNGARIAN LIFE névre kérjük kiállítani.

MONEY ORDER átutalása esetén kérjük ne felejtse el a postán kapott nyugtát a fenti címre, hozzánk elküldeni.

A nevet és címet olvasható nagybetűkkel kérjük kitölteni.

Címváltozás esetén szíveskedjék a régi címet is közölni.

Bank útján való (Direct Debit) átutalás:

National Australia Bank

Account Name – Hungarian Life Publishing

Account number – 03 839 5722

BSB number – 083 231